

Kitalált Újkor - Hamis történelem, hamis hősök

"A történelem előre „meg van írva”. A legnagyobb ellentmondás, hogy akik a valós történelmet csinálják – a királycsinálók -, egyidejűleg írnak egy fiktív történelmet, afféle ösztársadalmi igazságpótlék (vö. „kultúra”) gyanánt. És neked ki kell bogoznod, mit, miért csináltak „úgy” a múltban, hogy ma és holnap ugyanaz történjék, miközben félrevezetnek egy folyamatosan újraírt ál-történelemmel, aminek köze nincs az igazsághoz." (Czike László)

"Egy népnek, egy nemzetnek kellene eszményképek, de ezek ne hamis és méltatlan eszményképek legyenek. (...) Nem csupán az a célom, hogy ledöntsek személyeket a piedesztálról, úgy, hogy oda ne kerüljön senki más. Az is célom, hogy meglássam és megláttassam azokat az alakokat is, akik valóban megérdemlik, hogy a piedesztálon álljanak."(Dr László András)

"Függetlenül attól, hogy a végső cél politikai, társadalmi, vagy vallási, a titkos társaságok működési elve ugyanaz: mozgásba hozni emberek tömegét és felhasználni őket egy olyan ügy érdekében, amiről nincs tudomásuk." (Nesta Webster: Titkos társaságok és felforgató mozgalmak)

2013. január 27., vasárnap

I. Hitler, a cionista báb

Ma van az auschwitzi koncentrációs tábor felszabadításának 68. évfordulója, a mai nap az ENSZ határozata nyomán 2005 óta "[A Holokauszt Áldozatainak Nemzetközi Emléknapija](#)".

Általánosságban is és a bejegyzés nyomán esetleg feljelentésre gondolok kedvéért is előre kell bocsátanom, hogy nem tartozok sem azok közé, akik a Holokausztot tagadják (bár az elnevezését, mint majd látni fogjuk, miért, tragikusan bizarrnak tartom), sem pedig azok közé, akik pl. a kurucinfón szokásos vicc alapján "nem tagadják, de helyeslik".

Elítélem a holokauszttagadás törvényi tilalmát, magától értetődőnek tartom a "revizionista" történészek tevékenységét, de nem azért, mert kétségbe vonnám, hogy a második világháború idején zajlott egy tudatos népirtás, zsidóirtás, melynek során ártatlan emberek tömegeit küldték a halálba származási alapon. Ezt a népirtást aljasságnak, az emberiség elleni bűnök egyis súlyos esetének tekintem, épp ezért felháborító, hogy az áldozatok emlékéen élőködő körök hamis adatokat és hazug legendákat sulykolnak a köztudatba hivatalos állami kultuszok keretében és a kultuszok hazugságait megkérdőjelezőket, például a valódi tényeket kutató történészeket börtönnel fenyegetik, vagy sújtják.

Az áldozatok emléke és az igazsághoz ragaszkodás, illetve a történelmi tanulságok levonásának igénye is megköveteli, hogy a "revizionistának" bélyegzett kutatás a szakma szabályai alapján szabadon folyhasson és ne legyen tabu se az áldozatok száma, se a tömeggyilkosságok során alkalmazott technológia, se semmilyen hasonló kérdés. Ne legyen Gondolatbűn a törvény erejével védett hivatalos kultusz dogmáit megkérdőjelezni, legyen ez a történettudomány egyik munkaterülete a sok hasonlóval azonos módon!

A fentiek értelmében természetesen a Kérdések Kérdése, ami sokkal fontosabb a technikai részletek, vagy az áldozatszám kérdésénél (de azokat is fel kell tární!), hogy **kik a főfelelősök ezért a népirtásért, melynek hatásai máig súlyosan befolyásolják az emberiség életét.**

- Hogyan keletkezett a zsidóirtásért felelős ideológia és politikai program?
- Hogyan jutott hatalomra a zsidóirtást kivitelező náci rezsim?
- **Van-e a népirtásnak vallási, teológiai oka és ha netán igen, mi az? (MELYIK VALLÁSBÓL???)**

A fenti kérdéseknek természetesen a népirtás által érintettek leszármazottait, a zsidókat elvileg még sokkal inkább érdekelnie kellene, mint bárki mást. Hiszen nagyon nem mindegy, ki miatt került krematóriumba a dédnagymama! Érdekes módon csak egy kisebbségük elég nonkomformista ahhoz, hogy feltegye ezeket a kérdéseket és alaposabban utána is járjon a tényeknek, használva közben az elemi logikát. A többség beéri az agyába mosott, előregyártott tananyaggal, helyesebben "programmal". Igazi robothoz illően...

Minket, nemzsidókat, például magyarokat pedig a történelmi problémákat illető általános tudásvágyon túl azért is érdekelhetnek ezek a kérdések, mert a világméretű hivatalos Holokauszt-kultusz és a politikai korrektség terrorja jegyében állandóan bombáznak minket a propagandával, hogy büntudatot kell éreznünk háborús elődeink, nagyapáink nemzedéke kollektív bűnössége miatt, és természetesen örök kárpótlással tartozunk ezért "áldozataink" utódainak.

A bennem régebb óta gyanút ébresztő hivatalos, egyedül üdvözítő, kanonizált Holokauszt-"Szentírás" magját érdekes, de nem meglepő módon igazából az e szempontból vett politikai-világnézeti spektrum két szélsőségén egyaránt elfogadják. A zsidóság zöme, illetve a ballib tábor egy az egyben, az "antiszemita", vagy idézőjel nélkül antiszemita, az Izrael-ellenes, anticionista, vagy gyakran csak hazafias közönség pedig a látszat ellenére szintén bekapja a horgot. Az ennek ellentmondó látszat az, hogy az utóbbi körbe tartozók általában vevők a revizionista nézetekre, vitatják a zsidóirtás áldozatszámát, hogy volt-e gázkamra, stb, és maguk is úgy vélik, hogy elutasítják a hivatalos Holokauszt-dogmákat. Azonban e kör jókora része hősének tartja Hitlert és úgy gondolja, hogy a hitleri zsidóellenes intézkedések indokoltak voltak és egy heroikus, bár végül elbukott önvédelmi harc részét jelentették a német nemzet, az európai, keresztény civilizáció, a fehér faj, stb. részéről a cionizmus, a zsidóság mételye ellen. Ezzel azonban lényegében elfogadják a cionisták magyarázatát a történetekre, csak éppen "a másik csapatnak szurkolnak".

Csak hogy néhány nyilvánvaló tény és a logika ellentmond ennek a lényegében közös történelemképnek.

Először is Hitler tevékenysége nyomán az általa vezetett Németország a háború végén romokban hevert, [elvesztette sokmillió állampolgárát, illetve a keleti németség tagját](#), a statisztika bizonytalanságai ellenére valószínűleg többet, mint a zsidók veszteségének nyilvánvalóan felnagyított hatmilliós számát. ([A cionista szervezetek a háború előtt az európai zsidóság összlétszámaként emlegették a hatmilliós létszámot](#). A Holokauszt-propagandához automatikusan átvették ezt a számot, ami köreikben rég megszokott volt, miközben nem halt meg minden közép- és kelet-európai zsidó a háborúban.)

Németország valószínűleg örökre elvesztette jókora keleti területeit és a megmaradt rész is évtizedekre ketté lett szakítva, a keleti részen szovjet megszállással és politikai rendszerrel. A Németországon kívüli keleti németség túlnyomórészt eltűnt. A németség szinte napjainkig a

háborús bűnös nemzet szerepébe került a nemzetközi színtéren (a szövetségesek közül szinte egyedülként a magyarsággal együtt), a német politika örök rituáléja a vezeklés és az ország örökös kárpótlási sarcra van kötelezve Izrael felé, a német nemzettudat is romokban hever. (Az ez elleni lázadási reakciók pedig a frusztráció miatt ritkán teljesen egészségesek.)

Vagyis a németiség pozíciói a háború és főleg Hitler tevékenysége nyomán sokkal rosszabbak, mint a háború előtt voltak!

Berlin, 1945

Ezzel szemben a főleg zsidó eredetű (a judaizmus nihilista irányzataival kapcsolatban levő) globalista bankárelit tevékenysége minden területén nyert Hitler háborús tevékenysége és személyes döntései következtében:

- A háború következtében azonnal létrejött Izrael állam.
- A [globalista zsidó bankárok által hatalomra juttatott](#) és [zsidó káderelit által irányított](#) szovjet állam hatalmas területeket kebelezett be Közép-Kelet Európában és a megmaradt kettő közül a kettes számú világhatalommá vált.
- A globalista bankárok fő székhelyeként, "lovaként" funkcionáló USA nyíltan a globális hegemon birodalom szerepébe léphetett, katonailag, gazdaságilag, pénzügyileg és kulturálisan, a hatalmat pedig egyértelműen és nyíltan átvehette benne az Izrael-lobbi, USRAEL-lé, "Nagy-Izraellé" változtatva az országot. Az "Amerikai Évszázad" egyúttal a világ kulturális globalizációjának évszázada is lett, ami nagyban elősegítette [a világ kultúrájának "judaizálását", a nihilista zsidó misztikával való megfertőzését.](#)

Tehát logikusan úgy tűnik, hogy **a globalista-cionista körök számára Hitler tevékenysége annyira kapóra jött, hogy ha nem lett volna, nekik kellett volna kitalálniuk...**

1948. Ben Gurion deklarálja Izrael Állam létrejöttét. Hitler nélkül nem ment volna.

Természetesen e logika alapján a háború óta sok, a kérdésen gondolkodó emberben, szerzőben, köztük zsidókban fogalmazódott meg az intuíció, hogy akkor bizonyára ezek a körök is találták ki, építették fel, és e kutatók egy része szép számmal fel is tárt olyan tényeket, melyek azt a sejtést alátámasztják. (Vagy, mondjuk ki: bizonyítják.)

Nem minden ilyen témájú valóságfeltáró kutatás mondta ki végszóként, hogy a hitleri, náci rezsim, netán a Holokauszt a cionista bankárelit műve, az ilyen leleplező munkák egy része csak egyes részletekre koncentrált és részfelelőségeket állapított meg, azonban sokunk számára ezekből is összeáll egy kép, egyes szerzők pedig le is vonják ezt a végső következtetést.

Ilyen szerző például a világháborús német veterán Hennecke Kardel, akinek "[Hitler, Izrael alapítója - Izrael zsidók elleni háborúja](#)" (Hitler, founder of Israel - Israel in war with Jews) c. könyve elsők között fogalmazta meg ezt a tételt kompletten és akinek könyve a náci vezérkar jónéhány prominens tagja zsidó származásának állításával indul, köztük magáéval Hitlerével.

Kardel könyve kiemeli a cionisták és a nácik közötti érzékenységet és együttműködést a Palesztinába irányuló cionista bevándorlás, az alija ösztönzése terén. E témával számos zsidó szerző és forrás is foglalkozik.

Reinhard Heydrich, a Biztonsági és Rendőrfőnök, akit elsősorban a zsidók ellenőrzése kötött le, felfedezett **egy katolikus zsidót, aki Haifában született, beszélt héberül, jiddisül és németül**, és aki gyermekként apjával együtt Solingenbe, majd Linzbe került. Már jóval az Anschluss előtt a Führerért harcolt Ausztriában. Ezért **Adolf Eichmannak** Németországba kellett menekülnie, ahol csatlakozott az SS-hez. Adolf Hitler zsidóellenes professzora, Leopold Poetsch történelmet tanított a linzi középiskolában és Eichmann telve a leendő SS-karrier iránti reményekkel szintén a diákja volt. Hitler, aki egykor ugyanabba az iskolába járt, ahova Eichmann, találkozott vele, és erdei sétájuk során Hitler szorosán átölelte Eichmannnt és hosszan a szemébe nézett. Ezután Heydrich mindenről gondoskodott és Solingenben gyártottak egy új születési anyakönyvi kivonatot az új elvtársnak, aki később alapos kiképzést kapott Heydrich felügyelete alatt. Tovább képezte **Leopold von Mildenstein, a zsidó származású SS-tiszt és a cionizmus csodálója, aki lobbizott a tervért, hogy a zsidókat**

önkéntes Palesztinába vándorlásra kell ösztönözni. Miután túltették magukat a meglepetésen, amit Eichmann kirívóan szemita orra okozott, mely úgy nézett ki, mintha "a zsinagóga kulcsa meredezne az arca közepén", SS bajtársainak nemes társasága csak ennyit mondhatott: "Pofa be! Ez a Führer parancsa!" - és mindenkinek minden egyértelmű volt, mert a Führernek mindig igaza volt. Eichmann tehát fel volt készítve, hogy megkezdhesse munkáját berlini Irodájában, a munkát, melyért védőügyvédje, Servatius a hatvanas években a **jeruzsálemi bíróság előtt érdemrendet követelt neki, nyilvánvalóan Eichmann áldott tetteiért, amelyek a zsidók Palesztinába települését eredményezték.**

Tisztafajú Árja. Közel-Keleti Típus...

Elég korán megjelent tehát az elmélet, mely szerint a fark csóválta a kutyát, vagyis propagandájával ellentétben a cionizmus nem az üldözött zsidók védelmére jött létre, hogy menedéket nyújtson nekik a Cionban, hanem épp ellenkezőleg, a nagy ötletre nem vevő zsidók tömegeit igyekezett mesterséges antiszemita provokációkkal, sőt, tömeges, Európa nagy részére kiterjedő zsidóüldözéssel és -irtással a Cionba vándorlásra kényszeríteni. Mivel Palesztina nem fogadhatta be az összes zsidót és az öregek, betegek, gyengék, szegények, analfabéták stb. tömege eleve felesleges volt a cionista utópiaépítéshez, egyrészt ezeket lehetett "leselejtezni" az országépítéshez használható emberanyag megriasztásául, másrészt a rájuk, mint tömeges áldozatokra hivatkozással lehet a világot azóta is örök szégyenkezésre, sajnálkozásra és kárpótlásra kényszeríteni. Továbbá a túlélő zsidók is hosszú történelmi korokra hiszterizálhatók, vagyis a cionista világelit számára könnyebben irányíthatók, manipulálhatók lettek a veszteségeik miatti érthető trauma következtében. "Gazdáik" kegyetlenül alkalmazták velük, elvileg "hitsorsosaikkal" szemben a pavlovi reflexeken alapuló kollektív idomítást. **A cionizmus nem zsidó érdekvédelmi, hanem aljas céljai érdekében időnként zsidóirtást szervező ideológia és politika!** A módszer alkalmazása nem ért véget a háborúval, egy korábbi bejegyzésben idéztem Naeim Giladi könyvéből, hogy hogyan szerveztek izraeli titkosszolgálatok véres zsidóellenes merényleteket pl. Irakban, hogy megsürgessék az alijázni nem kívánó, az országot hazájuknak érző ottani zsidókat:

Zsidók öltek zsidókat, hogy a túlélőket Izraelbe kényszerítsék

Hasonló célt szolgáltak a háború után **a szocialista országokban a zsidó káderállományú kommunista titkosrendőrsek, ÁVH-k által szervezett véres zsidópogromok** a koncentrációs táborokból visszatért zsidók körében (pl. Diósgyőr, Kunmadaras, Kielce, stb.),

ezekkel érdemes lesz egy későbbi bejegyzésben is foglalkozni. Hogy a kommunista ávószidók nem azért szerveztek zsidógyilkosságokat, mert már semmi közük nem volt a zsidósághoz, ahogy azt az esetek naív kommentátora, [Pelle János, vagy recenzora, Varga Domokos György feltételezi](#), hanem épp azért, mert nagyon is volt kapcsolatuk a globális szervezett zsidóság hatalmi központjaival, és végig azok utasításait követték akkor épp ávós egyenruhában, azt bizonyítja [Szűrös Mátyás megjegyzése](#):

” Az első munkahelyem a külügyminisztérium volt, én ott találkoztam először ezzel a világgal.

A főnököm akkor, 1960-ban a Rákosi-titkárság egykori vezetője volt. Épp akkor fogták el **Adolf Eichmann** Argentínában, s szállították Izraelbe titokban. A főosztályvezetőm ekkor azt mondta nekem, mint német referensnek, hogy menjek el egy megadott budapesti címre, s érdeklődjem meg az ott lakó úriembertől, hogy van-e nekünk bármiféle teendőnk az Eichmann-üggyel kapcsolatban. Hangsúlyozom, egy magánlakásról volt szó. Becsöngettem, s **Komlós János humorista, újságíró nyitott ajtót. Később tudtam meg, hogy az ÁVH egykori ezredese. Kérdésemre elmondta, hogy Magyarországnak semmiféle feladata nincs az Eichmann-ügyben, a Moszad teszi a dolgát, nekünk nem osztanak itt lapot.** Ekkor találkoztam először titkosszolgálati emberrel.”

Hogy a misztikus céloktól vezérelt globális szervezett zsidóság helyi káderei mennyire szívбай nélkül tudják váltogatni az egyenruháikat és identitásukat, arról már volt szó a korábbi bejegyzésben: [Kitalált történelem: a kommunizmus "bukása"](#). Az idézett könyv bőségesen adatozza, hogy a **wall streeti bankárok által létrehozott kommunista Szovjetuniót és a többi kommunista országot végig a bankárok rokonai, helyi zsidó káderek irányították**, hogy amikor olyan döntés született "fent", a bankárközpontban, akkor ezek belülről bontották le a rezsimeket és privatizálták az elődeik által korábban államosított vagyont maguknak és főnökeiknek és hogy a **KGB és más szolgálatok (pl. NDK, de nyilván magyar is) káderei tömegesen vették fel a "rendszer váltáskor" az izraeli állampolgárságot**, tovább üzletelve két "házjuk" között. Amelyiket netán üldözött az új rendszer ügyészsége az emberiségellenes bűneiért, mint pl. [Salamon Morelt](#), annak persze Izrael menedéket nyújtott, **az "Utolsó Esély" akció csak egy irányba működik**. Persze máris láttuk az okot, amiért eleve tragikomikusak a náciadás akciók is, ahol a **háborús bűnök tervezői és szervezői üldözik az általuk létrehozott zsidóirtó gépezetben egykor kis csavar funkcióját betöltő agastyánokat**.

Most az elképesztő folyamat vallási okaihoz szeretnék eljutni, azonban előbb érdemes bemutatni az egész elméletet (misperint a zsidóirtást a cionizmus legfőbb irányítói szervezték meg) alátámasztó tényeket, folyamatokat.

Addig is még egy megjegyzés: fel kell, hogy tűnjön, mennyire képtelenség, nulla valószínűségű eset az, hogy a **világ egyik legnagyobb ipari-gazdasági-katonai és kulturális hatalmát képviselő nagy ország élére, melynek a többi hatalomhoz hasonlóan jól bejáratott elitutánpótlási mechanizmusai vannak, egyszercsak, mintegy varázsütésre egy ismeretlen külföldi állampolgár utcai festőcske kerül!** Ahhoz képest, hogy például az első világháborúban résztvevő Német Birodalom vezető posztjaira milyen gigantikus tőkekoncentrációt képviselő és a hagyományos arisztokráciával összekapcsolódó gazdasági érdekcsoportok küldhették képviselőiket és hogy a nagynémet hazafiság imázsát is e körök formálták a kezükben tartott tudatipar révén ([lásd az UFA filmgyár létrehozását a hazafias propaganda céljaira, persze csupa zsidó szakemberrel](#), az UFA-logóban már akkor benne rejlik a horogkereszt), a hitleri "csoda" csakis tudatos manipulációnak tekinthető, mely mögött a hatalom igazi ura, a nagytőke állt. A háborús vereség utáni válságban **az utcáról halászott országmentő kismember-hős imázsa egyébként tudatos választás volt, [Jeanne d'Arc példája járt a Királycsinálók és PR-osaik eszében](#)**.

Mayr szerint Erich Ludendorff tábornok (1865-1937), az első világháború hőse hetente találkozott nagyiparosok egy csoportjával a Münchener *Négy Évszak* szállóban és bosszút forralt velük Németország háborús vereségéért.

A probléma az elfásult német munkás mozgósítása volt, hogy újra harcoljon. **Ludendorff úgy döntött, egy Jeanne D'Arc-figurára van szükségük, egy közemberre, aki Isten szavára hallgatva vezeti őket csatába.** Még a bajor Alpokat is bejárta a "vörös hajú parasztlányt" keresve, akit el lehet adni, mint isteni hírvivőt.

Ludendorff és barátai "olyanok voltak, mint a tehetséget kutató hollywoodi fejedelmek". Ekkoriban Hitler a hadsereg egy "kísérletének" résztvevője volt. "Pénzt kapott, hogy a Német Munkáspárt részére kocsmákban találkozókat tartson és mindenkinek vegyen virslit, sört és perecet. Néhány lelkesítő dal után mindenki "boldog és hálás volt", Hitler felugrott egy székre, vagy asztalra és rákezdet: "munkás-társak, Németország, ébredj!"

"Ilyen derűs hangulatban jólesett a munkásoknak ébredni és emberesen éltetni mindent."

Mayr ezt írja: "A Hitler bevonásával végzett kísérletet szponzorai kiemelkedően sikeresnek értékelték" és **Hitler megkapta a Jeanne D'Arc-melót.**

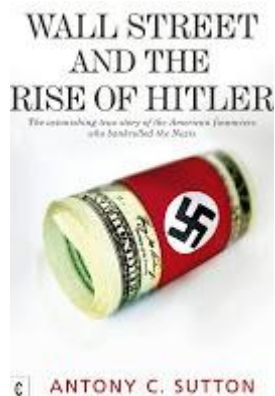
Nem biztos, hogy a sztori mindent elmond Hitler kiválasztásáról, nem is biztos, hogy teljesen igaz, mégis elég jól megvilágítja a "válogatott cigánylegényből lett a királyfi" mesés jelenségét és okait.

Különböző szerzők, szervezetek a tények feltárása során az alábbi főbb tendenciákat mutatták fel, melyek alátámasztják az elméletet, hogy a második világháborús zsidóirtást a szervezett zsidóság legfőbb vezetői, a cionizmust is eszközként használó körök szervezték, amihez a nemzetiszocialista rendszert épp olyan bábregsimként építették fel, mint kicsivel korábban a bolsevik rezsimet; és hogy Hitler és rezsimje harci feladata nem a német nemzeti érdek szolgálata volt hanem az okkult zsidó bankároké (ebbe a Ludendorff-félék nemigen voltak beavatva):

- A Wall Street zsidó bankjai finanszírozták Hitlert és pártját
- Zsidó szerzők és szervezetek szerint a cionista szervezetek vezetői szabotálták a nem Palesztinába irányuló zsidómentést
- Szoros együttműködés volt a náci rezsim és a cionisták között, Hitler a Transzfer-egyezménnyel finanszírozta Izrael állam létrejöttét, pedig erre semmi nem kényszerítette és saját apparátusa figyelmeztette, hogy ez ellentétes a német érdekekkel
- A náci vezérkar sok prominens tagja zsidó származású volt, köztük Hitler is
- Hitler szabotálta a német háborús győzelmet, vagy akár a veszteség csökkentését, harci feladatai közé tartozott Németország teljes vereségének előidézése is

1. Hitler finanszírozói:

[Antony C. Sutton: Wall street and the rise of Hitler](#) - A Wall Street és Hitler felemelkedése

A mű egy trilógia része, Sutton a három részben bemutatja, hogy ugyanazok a wall streeti bankok és ugyanazok a személyek álltak a bolsevik forradalom pénzügyi támogatása, F.D. Roosewelt elnökké választása és Hitler hatalomba finanszírozása mögött. Hangsúlyozza a nácizmus okkult, misztikus hátterét. A német hadiipar újjáépítése amerikai pénzügyi segítséggel és technológiatranszferrel megszakítás nélkül tartott 1918 óta, a náci hatalomátvétel ebben nem jelentett változást. A globális háttérhatalom az előző világháború végétől készült a második világháború Nagy Előadására, melyben minden szereplőt maga fegyverzett fel! Hitlert, pártját, az SA-t és az SS-t a kezdetektől főleg olyan németországi multinacionális óriáscégek támogatták, melyeket a 20-as évek elejétől amerikai kölcsönökből építettek fel és melyeknek a 30-as években amerikai igazgatói és nagyrészt amerikai hitelezői voltak.

Henry Makow: [Hitlert illuminátus bankárok bérelték fel a második világháború kirobbantására:](#)

"Robert H. Williams őrnagy számolt be 1950 februári "Williams hírszerzési összefoglaló"-jában, James P. Warburg részvételéről a kereszténység elleni összeesküvésben. Ezt írja: "Múlt év novemberében a néhai **Ludendorff tábornok** özvegye a nürnbergi perben elmagyarázta, **miért szakított a férje Hitlerrel**, a jelentéseket meggyőző részletekkel igazolta.

Azt állította, hogy '...James P. Warburg már 1929 nyarán elvállalt egy feladatot **amerikai pénzügyi köröktől, melyek kizárólagos befolyást akartak gyakorolni Németországra egy nemzeti forradalom elindítása terén**. Warburg feladata volt egy megfelelő ember megtalálása Németországban, ő pedig Adolf Hitlerrel lépett kapcsolatba, aki ezután 1932 január 30-ig **összesen 27 millió dollárt kitevő pénzügyi összegeket kapott, majd később még hétmilliót**, amely lehetővé tette számára mozgalmá finanszírozását.' "

Ludendorff is későn jött rá, hogy az ő őszintén hazafiasnak vélt tevékenysége a német visszavágás megszervezésére szintén csak a globális uzsorahatalom hasznos idiótakénti kiszolgálása volt...

A két világháború pokoli színjátékát előre megírták, többek között Németországnak, Magyarországnak és a keresztény civilizációnak a vesztes szerepét osztva!

2. A cionista szervezetek szabotálták a zsidómentést, kivéve a Palesztinába irányulót, de oda se engedtek akárkit:

Ezt a részt a bejegyzés túlzott meghosszabbítása ellenére is részletesen alátámasztom idézetekkel, olyan árulkodóak a cionizmus igazi arcáról.

A fenti vádat elsősorban a világi cionizmust és Izrael állam létét ellenző ortodox-zsidó szervezetek fogalmazzák meg, köztük az eléggé ismert [Neturei Karta](#).

[Az 1937-es londoni Cionista Világkongresszuson Dr. Chaim Weizmann](#) (a Cionista Világszervezet elnöke, majd Izrael Állam első köztársasági elnöke) szavaival kijelölte a politikai irányvonalat:

"Európa hatmillió zsidójának reményei az emigrációra összpontosulnak. Megkérdeztek engem: "Ki tud hozni hatmillió zsidót Palesztinába?" Azt válaszoltam, "Nem". ...**A tragédia mélységeiből kétmillió fiatal embert akarok kimenteni... Az öregek meg fognak halni.** El fogják viselni a sorsukat, vagy nem. **Por voltak ők, gazdasági és morális por egy kegyetlen világban. ... Csak a fiatalság ága élheti túl...** Ezt tudomásul kell venniük."

Innen a hatmilliószám, 1937-ből, a Holokauszt előtről!!! Logikus, hogy a zsidóirtás áldozatainak összlétszáma nem egyezhet meg ezzel a háború előtti számmal, hiszen volt tömeges Palesztinába vándorlás és voltak lakóhelyükre visszatért, vagy (pl. Budapesten) onnan el sem hurcolt túlélők. A "Holokauszt-ipar" propagandája egyszerűen újrahaznosította a cionista mozgalomban a háború előtt amúgy is rutinosan ismételt számot, elvégre minél nagyobb ÁLDOZAT-létszámot kell felmutatni a jobb tárgyalási pozíciókhoz... (Ezt nem a Neturei Kartától idézem, B.Cs.)

[Ben-Gurion](#) (a cionista mozgalom egyik fő vezetője, **Izrael állam első miniszterelnöke**) mondta 1938-ban:

"Ha tudnám, hogy az összes németországi (zsidó) gyereket kimenthetjük Angliába, vagy csak a gyerekek felét Erec Izraelbe, én a második megoldást választanám. Mivel nekünk nemcsak e gyerekek életét kell számításba vennünk, hanem Izrael népének történelmét is."

["A cionizmus szerepe a Holokausztban":](#)

1940. február 1-én Henry Montor, az Egyesült Zsidó Felhívás szervezet igazgató alelnöke visszautasította, hogy közbenjárjon egy, a Dunán veszteglő, zsidó menekültekkel telt hajó utasai érdekében, kijelentve, hogy

"Palesztina nem árasztható el... öreg, vagy nemkívánatos emberekkel."

1943. február 16-án Románia felajánlotta, hogy fejenként 50 dollárért a Dnyeszteren túli terület 70,000 zsidó menekültje távozhat. Ezt publikálták a new yorki újságok.

Yitzhak Greenbaum, a Zsidó Ügynökség Mentési Bizottsága elnöke a Zionista

Igazgatótanács 1943. február 18-i ülésén Tel Avivban ezt mondta:

"mikor megkérdeztek, "nem tudnál pénzt adni az Egyesült Zsidó Felhívás pénzalapjaiból az európai zsidók megmentésére? azt feleltem: NEM! és újra azt mondom: NEM!...az embernek ellen kell állnia ennek a hullámnak, amely a cionista tevékenységet a második helyre szorítja vissza."

"1944-ben a Zsidó Embereket Mentő Vészhelyzet Bizottság felszólította az amerikai kormányt egy Háborús Menekült Tanács létrehozására. Stephen Wise a kongresszus egy különbizottsága előtti meghallgatáson ellenezte ezt a javaslatot.

A fent említett tárgyalások során **Chaim Weizman**, az első "zsidó államférfi" kijelentette: "A

zsidó nemzet legértékesebb része máris Palesztinában van, a Palesztinán kívül lakó zsidók pedig nem túl fontosak." Weizman társa, Greenbaum színezte a megjegyzést: "Egy téhen Palesztinában többet ér, mint az összes európai zsidó". ([Ez egy idézet volt egy akkor ismert cionista regényből](#), B.Cs.)

És akkor, a zsidó történelem legkeserűbb epizódja után a cionista "államférfiak" arról győzködtek a nincstelen menekülteket a deportálótáborokban, hogy maradjanak az éhségben és nélkülözésben és utasítsanak el minden Palesztinán kívüli letelepedést; csak azért, hogy az Ő államukat építsék.

1947-ben William Stration kongresszusi képviselő törvényjavaslatot nyújtott be 400,00 menekült azonnali befogadására az Egyesült Államokba. A törvényt a cionista vezetés bírálata hatására nem szavazták meg."

["Az alábbi kivonat szó szerinti fordítása a levélnek, amit a csehszlovákiai Zsidómentő Bizottság kapott a cionista "Zsidó" Ügynökség igazgatóságától Svájcban:"](#)

"Ez válasz volt a Zsidómentő Bizottság bizonyító dokumentumokkal ellátott segítségkérő levelére a náci által megszállt Európa zsidósága milliói ügyében."

"Azért írunk Önöknek, hogy emlékeztessünk arra tényezőre, amit soha nem szabad szem elől veszíteniük: hogy végül a Szövetségesek fogják megnyerni a háborút. **Győzelmük után az országhatárok át lesznek szabva, akár csak az első világháború után.** Akkor nyitva lesz az út mostani célunk felé. Mivel közeledik a háború vége, mindent meg kell tennünk, ami módunkban áll, hogy Eretz Yisroel-t Medinat Yisrael-é változtassuk (*Izrael Földjét, Országát Izrael Állammá, BCS*) és máris sok lépést tettünk ennek érdekében. Ezért **süket füleket kell mutatnunk a Kelet-Európából áradó követelések és sirámok felé.** Emlékezzenek erre: a szövetségesek mind súlyos veszteségeket szenvedtek és ha mi nem nyújtunk hozzájuk hasonlóan emberi áldozatokat, hogyan nyerhetünk jogot arra, hogy a konferenciaasztalnál ülhessünk, ahol újraszabják az országhatárokat? Emiatt meggondolatlanság és arcátlanság lenne részünkről tárgyalni a zsidó életekért cserébe nyújtott pénzről, vagy árukészletekről. Hogy merészelhetnénk arra kérni a szövetségeseket, hogy pénzt cseréljenek életekre, amikor naponta súlyos veszteségeket szenvednek el? Tehát, **ami a tömegeket illeti: RAK B'DAM TIHJE LANU HAAREZ, (Erec Jiszroel csak úgy lesz a miénk, ha vérrel fizetünk érte), ami viszont a belső köreinket illeti: ATEM TAJLU.** A küldönc, aki ezt a levelet viszi, el fogja látni Önöket pénzzel erre a célra".

"Mikor képes voltam elolvasni ezt a nem szokványos írást, reszketni kezdtem, amikor felfogtam a "RAK B'DAM TIHJE LANU HAAREZ" jelentését. De hosszú hetek teltek el és még mindig nem értettem az ATEM TAJLU jelentését. Egyszer csak egy napon belémhasított: ATEM TAJLU azt jelentette: "Ti meneküljete!", ahol a "tiyul" (kirándulás) szót használták eufémikus rejtjelként a "menekülés"-re. Ezen azt értették, hogy **ti, "a Belső Párt tagjai" tizenöten, vagy huszan meneküljete el Csehszlovákiából és mentsetek az irhátokat. Erec Jiszroel ára a férfiak és nők, ősz aggastyánok és karonülő csecsemők vére - de nem a TI véretek!** Ne rontsuk el ezt a tervet azzal, hogy a tengelyhatalmakat támogatjuk zsidó életek mentéséért cserébe. De nektek, Elvtársak, mellékeltem az utiköltséget a meneküléseitekhez. Ez egy rémálom! A cionista ügynök "diplomata" eljön Csehszlovákiába és azt mondja: 'Ez egy nagyon drámai időszak. De ahhoz képest ez egyáltalán nem drámai nektek, csapdába esett zsidóknak. Mivel van egy sokkal fontosabb szükséglet, konkrétan a BINYAN HA-ARETZ (a Medinat Yisrael-ért fizetendő ár). **Boldogan ontsátok a véretek, mert a ti véretek olcsó. De a ti véretekért cserébe az Ország (Izrael) a miénk lesz!**' "

3. Együttműködés a náci rezsim és a cionisták között:

Hogy a cionizmus számára az antiszemitizmus nem valami ellenfél, hanem erőforrás, annak elvi alapjai egyértelműek:

[Benny Morris izraeli történész fogalmazta meg, hogyan tervezte Herzl az antiszemitizmus kiaknázását a cionizmus megvalósítása érdekében.](#) Kijelentette:

"Herzl a cionizmus győzelmét elkerülhetetlennek tartotta, nemcsak azért, mert Európa egyre elviselhetetlenebbé vált a zsidók számára, hanem azért is, mert Európa érdeke volt megszabadulni a zsidóktól és az antiszemitizmustól: az európai politikai elit idővel meg lesz győzve, hogy támogassa a cionizmust. **Herzl felismerte, hogy az antiszemitizmus felhasználható az ő cionista céljaira.**" (Righteous Victims, 21. old.)

Vagyis a fark csóválta a kutyát, Herzl nem megszüntetni akarta a zsidók és nemzsidók közti ellentéteket, hanem kihasználni terve céljára. Volt egy Megoldása, és ahhoz kereste a Problémát... (helyesebben felhasználta a létezőt, a kivándorolni nem akaró zsidókat pedig rákényszeríteni szándékozott a saját Megoldására, elvégre ő jobban tudta, mi kell a zsidóknak, mint azok maguk.)

A cionizmus propagandacélokra felépített, kitenyészett saját "szentje", A Zseniális Einstein se árult zsákbamacskát, hogy a cionizmus, mint FAJELMÉLETEN alapuló ideológia antiszemitizmus nélkül hatástalan lenne, tehát Isten őrizz fellépni az antiszemitizmus ellen, értsd: megszüntetni az okait a zsidók asszimilációja útján:

"Az antiszemitizmusnak köszönhető, hogy megőrizhetjük létezésünket, mint faj; feltétlenül így gondolom." Albert Einstein, 1920

([anticionista forrás eredeti újságmásolattal](#), [cionista forrás](#) ugyanerről. Az Einstein-kultusz cionista céljairól és sok más témánkbavágó dologról lásd: C.J.Bjerknes: [The Manufacture and Sale of Saint Einstein - The Propaganda of Supremacy](#))

A náci és cionisták közötti gyakorlati együttműködés témáját jól összefoglalja Mark Weber cikke: [A cionizmus és a Harmadik Birodalom](#) (Történelmi Revízió Intézet)

1935 elején egy, a palesztinai Haifába tartó utasszállító hajó hagyta el a német Bremerhaven kikötőjét. **A tatján héber betűkkel viselte a nevét: "Tel Aviv", míg az árbocon egy horogkeresztes zászló lengett.** És bár **a hajó cionista tulajdonban volt, kapitánya a Nemzetiszocialista Párt tagja volt.** Évekkel később a hajó egyik utasa a szimbólumok e kombinációjára, mint "metafizikai abszurdításra" emlékezett vissza. Abszurd, vagy nem, ez csak egyetlen lap a történelem egy kevésbé ismert fejezetéből: **a cionizmus és Hitler Harmadik Birodalma közötti széleskörű együttműködéséből.**

A cikk ismerteti, hogy a látszólag ellenséges náciizmus és cionizmus között a zsidókérdésben létezett egy felfogásbeli- és érdekezésszerűség: egyik se akarta, hogy a németországi zsidók asszimilálódjanak, hogy németek és zsidók keveredjenek, mindkettő azt akarta, hogy Németországot szabadítsák meg a zsidóságtól. A cionisták célja a zsidók Palesztinába vándoroltatására beleillett a náci terveibe. *(De már láttuk, hogy a cionisták nem számoltak az összes zsidó Palesztinába vándorlásával, ami valóban képtelenség lett volna, tehát a "feleslegesek" áldozattá, a békekonferencián és a leendő Holokausztipar zsarolásai során alkudozási aduvá tételére kellett nekik a náci rezsim, de ezt Weber nem írja!)* A hatalomra jutó Hitlernek a Német Cionista Szövetség udvarló hangvétellő nyilatkozatban ajánlotta fel együttműködését a németek és zsidók elkülönítésére.

Az együttműködés meg is valósult, a náci kormányzat 1933-tól a világháború kitöréséig, sőt

1940-41-ig (amíg volt rá gyakorlati lehetőség) aktívan támogatta a cionizmust és a zsidók Palesztinába vándorlását. A náci párt és az SS lelkesen támogatta a virágzó cionista mozgalmat, cionista sajtót, könyvkiadást, sport- és kulturális egyesületeket, ifjúsági tábort, stb.

Leopold von Mildenstein SS-tiszt és Kurt Tuchler, a Cionista Szövetség tisztviselője egy hat hónapos közös utazáson jártak be Palesztinát, hogy felmérjék az ottani cionista fejlesztéseket. Tapasztalatairól von Mildenstein 1934-ben 12 illusztrált cikkben számolt be a berlini Der Angriff párt-naplóban, "Egy náci Palesztinába utazik" címmel. A cikkekben magasztalta a cionizmust és annak jótékony hatását a zsidókra és a világra, az "új zsidó" születését, a zsidó telepések eredményeit, úttörő szellemét. A cionista kivándorlás elősegítése érdekében von Mildensteint az SS biztonsági szolgálata zsidó ügyosztálya élére nevezték ki. A közös SS-cionista utazás emlékére a Der Angriff egy speciális emlékérmét bocsátott ki, egyik oldalán szvasztikával, a másikon Dávid-csillaggal:

(Az utazásról és összefüggéseiről beszámol [Boas Jacob: A Nazi travels to Palestine](#) - Egy náci Palesztinába utazik c. cikke. Hogy a "furcsa pár" tagjait nem kizárólag valami befogott orral elviselt érdekközösség fűzte össze, azt jelzi, hogy - mivel mindketten feleségestől vettek részt az utazáson - [a Mildenstein és Tuchler-családok a háború után is tartották a kapcsolatot!](#) Kardel szerint Mildenstein is zsidó származású volt - illik az elméletbe.)

A német hatóságokkal való együttműködés keretében a cionista csoportok egy kb. negyven táborból és mezőgazdasági központból álló hálózatot létesítettek Németország-szerte, ahol a leendő telepéseket képezték ki palesztinai új életükre. Bár a nürnbergi törvények megtiltották a zsidóknak, hogy kitűzzék a német zászlót, meg volt nekik engedve, hogy kitűzzék a fehér-kék zsidó nemzeti lobogót. **A leendő izraeli állami zászló lobogott a cionista táborok és központok felett Hitler Németországában.** /19

Himmler biztonsági szolgálata együttműködött a Hagánával, a palesztinai földalatti cionista fegyveres szervezettel. Az SS ügynökség Feivel Polkes Hagana-tisztviselőt fizette a palesztinai helyzetről szóló információkért és segítette a zsidó kivándorlást Palesztinába irányítani. Ezzel egyidejűleg a Hagana is jól volt informálva a német tervekről egy, az SS berlini főhadiszállásán elhelyezett kémé révén. /20 **A Hagana-SS együttműködés még titkos német fegyverszállításokat is magában foglalt a zsidó telepések számára a palesztin arabok elleni harcaikhoz.** /21

A német államérdek, illetve a náci rezsim hivatalos propagandájával egybeeső érdek képviselésében az államapparátus vezető tisztviselői figyelmeztettek az együttműködés veszélyeire:

A Külügyminisztérium 1937. júniusában diplomatáinak küldött tájékoztatója szerint egy palesztinai zsidó állam létrejötte nem állna Németország érdekében, mert az nem tudná befogadni a világ összes zsidóját, de egy **további hatalmi bázisul szolgálna a nemzetközi zsidóság részére**, nagyrészt úgy ahogy Moszkva szolgált ilyenül a nemzetközi kommunizmus számára. /24

Egy SS hivatal azt jóslta, hogy **egy zsidó állam "speciális kisebbségvédelmet hozna a zsidóknak minden országban, ezáltal jogi védelmet nyújtva a világzsidóság kizsákmányoló tevékenységéhez."** /27

Hitler személyesen vizsgálta felül a kérdést 1938 elején és a cionizmus ellen hangoztatott "szkepticizmusa" ellenére **a Palesztinába irányuló kivándorlás még erőteljesebb támogatása mellett döntött** azzal az indoklással, hogy Németország zsidóktól megszabadításának előnyei felülmúlják a zsidó állam létrejöttének potenciális veszélyeit. *Hogy mit gondolt magában, őszintén, vagy mire kapott parancsot, netán agyprogramozást, azt csak ő tudhatta...*

A náci-cionista együttműködés központi eleme a Cionista Világszervezet palesztinai központjával 1933-ban megkötött **Transzfer Egyezmény, héberül "Haavara" egyezmény volt**, amely több tízezer német zsidó számára tette lehetővé, hogy **vagyonával együtt vándoroljon ki Palesztinába**.

E nem mindennapi megoldás által minden Palesztinába tartó zsidó pénzt helyezett letétbe egy speciális németországi számlán. A pénzt német gyártmányú mezőgazdasági eszközök, építőanyagok, szivattyúk, műtrágya és hasonlók vásárlására fordították, melyeket Palesztinába exportáltak és ott eladta őket a tel avivi zsidó tulajdonban levő Haavara-cég. Az eladásból származó összeget a Palesztinába érkező bevándorló kapta meg németországi letétjének megfelelő összegben. **Német áruk ömlöttek Palesztinába a Haavarán keresztül**, amit nem sokkal később kiegészített egy barter egyezmény, melynek keretében palesztinai narancs cserélt gazdát német faáruval, autómobilokkal, mezőgazdasági gépekkel és egyéb javakkal. **Az Egyezmény tehát szolgálta a cionista célt, hogy zsidó bevándorlókat és fejlesztési tőkét hozzanak Palesztinába**, miközben egyidejűleg szolgálta a német célt, hogy megszabadítsák az országot egy idegen csoporttól.

Egyes német tisztviselők, például Németország jeruzsálemi főkonzulja, Hans Döhle 1937-ben, rendszeresen bírálták az Egyezményt. Rámutatott, hogy a német áruk más piacon eladva valutát hoznának, amit az Egyezményért feláldoznak. A Haavara monopóliuma sértette a térségbeli német és arab kereskedőket, a cionizmus hivatalos német támogatása pedig piacvesztést okozhatott az arab világban.

Egy 1937 decemberi német belügyminisztériumi feljegyzés áttekintette a Transzfer Egyezmény hatását:

"Semmi kétség, hogy **a Haavara Egyezmény a legdöntőbb mértékben járult hozzá Palesztina fejlődéséhez 1933 óta**. Az Egyezmény nemcsak a legnagyobb pénzforrást nyújtotta (Németországból!), de egyúttal a bevándorlók legintelligensebb csoportját is, és végül behozta az országba a fejlesztéshez nélkülözhetetlen gépeket és ipari termékeket." A belügyminiszter az előnyök és a Döhle által is említett hátrányok összegzése után megállapította, hogy az egyezmény hátrányai mára meghaladták az előnyeit és ezért azt fel kell mondani.

A vitában csak Hitler dönhetett, személyesen vizsgálta felül az irányvonalat 1937 júliusában és szeptemberében, majd újra 1938 januárjában, és minden alkalommal az egyezmény fenntartása mellett döntött.

Hitler a tisztviselők által kifejtett német államérdekkel szemben csökönyösen támogatta a leendő cionista állam fejlesztését, miközben erre semmi nem kényszerítette! A háborús győzelem szabotálásáról szóló ponttal egybevetve ez is arra utal, hogy **nem a német nemzeti érdek képviselője irányította, hanem a cionista, illetve a cionizmust is eszközül használó globális zsidó körök érdekeit szolgálta!**

A cikk kitér a Haganából kivált Irgunból kivált [Lehi](#) ("Izrael Szabadságharcosai"), vagy ahogy az angolok és a palesztinai zsidó vezetők nevezték, "[Stern](#) bandája" részéről a náci Németországnak az angolok elleni közös harc érdekében **1941 januárjában felajánlott katonai szövetségre**. Nem meglepő, hogy a marginális, szélsőséges fegyveres csoport

(melynek tagjai, majd vezetői között volt Jichak Samir későbbi miniszterelnök) kezdeményezésére a németek sem válaszoltak (legalábbis nincs nyoma ilyennek), és a palesztinai cionista elit is az angolokkal való együttműködés pártján volt Hitler legyőzéséig.

Az e bejegyzésben kifejtett elmélet helyessége esetén ez nem is lehetett másként, ugyanis a cionista vezetés egyrészt Hitlernek az Ördög szerepét osztotta a Nagy Előadásban (kiválóan játszotta...), vagyis fegyveres cionista nem harcolhatott Hitlerrel szövetségben, másrészt a globális cionista érdekérvényesítéshez, Izrael állam létjogosultságának vitathatatlanságához betervezték a Hitler által megszállt területeken kiirtandó zsidók vérért, mint föld- és hatalomszerző, örök kárpótlás-szerző "érvet". A Lehi által javasolt terv német elfogadása esetén pedig a zsidóirtásra nem került volna sor, hiszen a terv szerint fel kellett volna fegyverezniük és katonai kiképzésben kellett volna részesíteniük a megszállt területek zsidó férfijait, nyilván a családjukat békénhagyva. Ez a megoldás (a náci ideológia eredendően antiszemita jellege miatt egyébként is abszurd volta mellett) ellentétes lett volna a cionista tervekkel. Tehát Stern nem volt beavatva a cionista vezérkar elképzeléseibe. Meg is ölték nemsokára...

[Lenni Brenner: Zionism in the age of the dictators - A nácizmussal együttműködő cionizmus](#)

[Henry Makow: Zionism: A Conspiracy Against Jews](#)

4. A náci vezérkar, köztük Hitler jónéhány prominens tagjának zsidó származása

[forrás: Henry Makow](#)

Hitler zsidó származása egy sokat emlegetett téma, de egyértelműen bizonyított nincs a sokféle elmélet között. A Rotschild-házból való származását nem is linkelem, mert olyan kevéssé meggyőző. A Führer zsidó származásáról Németországban már a nácik hatalomra jutása előtt is pletykáltak, állítólag Angliából érkezett unokaöccse zsarolni is próbálta ilyen iratokkal. A Grazi Frankenberger, vagy Frankenreiter nevű családdal való kapcsolatot, ahol Hitler nagyanyja lett volna cseléd, Ormos Mária hazai Hitler-életrajza is megemlíti, de a [wikipédia cikkéhez](#) hasonlóan bizonyíthatatlanként. Ezt a származási adatot Hans Frank közölte kivégzésére várva. (Kardel könyve őt is a zsidó származású nácik között említi, neve megegyezik Jacob Frankéval, a nihilista zsidó álmissiáséval....) A Múlt-Kor cikke szerint ([Hitler elátkozott családja](#)):

"Nyilvánvaló, hogy **Adolf Hitler olyan családból származik, ahol a vérfertőzés, a közeli rokonok házasodása, nemi érintkezése egymás között inkább szabály volt, mint kivétel.**"

Csak spekuláció, de e blogon egyből beugorhat a zsidó nihilista misztikus frankisták perverz vérfertőzős-beltenyészetes szubkultúrája, amelyből például Freud is származik és melynek szokásai alapján alkotta meg perverz szexcentrikus elméleteit, az egész emberiségre kivetítve. "[A Hitler-család története](#)" cikk szerint a vérfertőzés miatt a családban gyakori elmebeteg Hitler-rokonok egyike áldozatul is esett a náci eutanázia programnak.

A Hitler-család genetikai anyagának mai tudományos vizsgálata is azt bizonyítja, hogy az "árja faj tisztaságának" programja tragikomikus volt épp a Führertől: [Haaretz, Izrael - "A DNS tesztek felfedik Hitler zsidó és afrikai gyökereit"](#). A Hitler-rokonok "genetikai ujjlenyomatát" jelentő domináns haplócsoport-kromoszómák kimondottan ritkák Észak- és Nyugat-Európában, de dominánsak Észak-Afrikában és az askenázi, illetve a szefárd zsidók körében.

Hogy Hitler nem volt éppen biztos saját árjaságában, vagy éppen hogy biztosan tudta, hogy van mit takargatnia, azt lényegében bizonyítja, hogy **a családi múlt emlékeit szó szerint letörölte a térképről:**

["A Hitler család, avagy a keserű örökségek krónikája"](#):

"Schicklgruber Alois osztrák vámhivatalnok apjának Georg Hiedler volt a neve, de csak papíron, mert Alois (Adolf apja) törvénytelenül jött a világra, s így szülőanyja, Theresie Schicklgruber nevén anyakönyvezték. Alois csak 1875-ben vette föl a Hitler nevet, amikor 39 esztendő volt. A név olyan bizonytalanul szerepelt a különböző okmányokon, hogy az **magyarazatul szolgálhat a dollersheimi körzeti elöljáróság (és vele együtt az irattár) megsemmisítésére.** Amikor ugyanis Hitler megszállta Ausztriát, 1938 májusában parancsot adott, hogy a falut (apja szülőhelyét) és a körzet temetőjét tegyék alkalmassá a tüzéség és a gyalogság hadgyakorlati számára. **A lakosságot kiköltöztették házaikból, és az egész területet a temető valamennyi sírjával együtt, ágyútűz alá vették. A „Führer”, a nemzeti szocialista népirtás atyja, aki pusztulásra ítélte mindazokat, akik nem tudták igazolni, hogy a „Herrenvolk”-hoz tartoznak, gondosan megsemmisítette a saját iratait.** Szülőhelyének, Braunaunak, sőt egész családfájának minden regisztrációját Dollersheimben őrizték. **A halálos „igazoltatások” megkövetelője önmagát sohasem igazolta,** innen valók a legkülönbözőbb és legsajátosabb találgatások és kombinációk a származását illetően. " Őszintén meglep, hogy egy ilyen kényes témáról az Amerikai Népszava (is) közölt adatot... Hogy zsidó körökben elterjedt volt a pletyka, azt [Kardel könyvének](#) bevezetése is jelzi, ahol a szerző egy Leningrád ostromából ismert egykori bajtársától, akinek ismerte nem árja származását, a háború után egy atlanti szigeti kaszinóban kérdezte néhány ital után: "Amigo, teljes zsidó létedre hogyan hordhatod ezeket az érdemrendeket és kitüntetések a szavasztikával a melleden?" "Nos", érkezett a válasz szép bécsi zsargonban: **"miért nem kaparod meg magát Hitlert? Akkor látni fogod, hogy egy olyan bécsi zsidó fog előtűnni, mint én."**

Anton Mayer, Hitler "árjásított félzsidó" katonája

[Bryan Mark Rigg: "Hitler zsidó katonái"](#) c. könyvéből kiderül, hogy a Leningrádot ostromló bécsi zsidó katona nem volt fehér holló a Wehrmachtban, legalább 150 ezren harcoltak a "teljes zsidónak", vagy "keveréknek" minősülők közül Hitler seregében, [köztük két hadseregtábornok és tizenöt tábornok. Kb. 20 zsidó katona kapta meg a német lovagkeresztet.](#)

Erhard Milch, a Luftwaffe helyettes parancsnoka születési anyakönyvi kivonatát maga Göring hamisította meg, azzal válaszolva a kritikákra, hogy "Én döntöttem el, ki zsidó és ki árja!", amivel persze csak az egykori kedélyesen "zsidófaló" antiszemita bécsi polgármestert, Luegert idézte. Jellemző, hogy mindkettőjüket, Göringet és [Luegert is gyanúsítják zsidó származással](#), ami csak erősíti a hipotézist, hogy az antiszemitizmus a cionisták csodafegyvere, kedvenc manipulatív eszköze. [Göring öccséről azóta dokumentálták, hogy zsidómentéssel foglalkozott](#), (ahogy eszerint a báty is...), tehát Kardel Bronder nyomán nagy eséllyel Göringet se alaptalanul sorolta a zsidó származású náci vezetők közé, az alábbi háttörzongató névsorban:

Hitler, Eichmann, Heydrich, Hess, Strasser, Göbbels, Rosenberg, Frank, Himmler, Ribbentrop (Weizmann, az első izraeli elnök barátja!), egy sor más fontos náci vezető és **Haushofer** professzor is.

Mindezek az **okkult Thule Társaság** tagjai, ami egy fontos kapocs lehetett a nácik harci feladatát kitűző, szintén misztikus célok által vezérelt cionista világközpont felé.

Természetesen a névsorban szereplő főnácik zsidó származásának hitelessége nem garantált, de Bronder (a [Before Hitler came](#) c. könyv szerzője) maga is német zsidó volt, tehát jellemző, hogy egyes zsidó körökben ilyesmi teljesen hihetően hangzott.

Ugyanezen zsidó közeget képviseli George Tabori, magyarországi zsidó származású szerző, aki Mein Kampf című abszurd bohózatának Nemzeti Színház-beli előadását [a Mazsihisz kritikusa](#) nem igazán kedvelte meg:

"A Mein Kampf című darab a modern és tabudöntőgető művészet eszközeit használja, amellyel magában nem lenne baj. Ízlés és gyomor dolga."

"A Meink Kampf című színdarab bulvármű, amely meghökkentőnek szánt állításait pletykákra és többször megcáfolt szóbeszédre alapozta. A holokausztra és annak 6 millió áldozatára konkrétan csak egyszer, egy mondat erejéig utalnak, viszont **tényként (!) közlik és sulykolják, hogy Hitler zsidó volt.** A Sinkó László által játszott **Herzl** nevű könyvkereskedő Adolf Hitlert testvéremnek szólítja, amit Hitler (Mátyássy Bence) először beismer, majd tagadni kezdi."

A kritikusnak az én blogom jelen bejegyzése se tetszene:

"Emlékeztetőül, Hitler zsidó származásának felemlítésével legutóbb az iráni elnök egyik tanácsadója operált. Ahmeninedzsádék mindezt arra használták fel, hogy bebizonyítsák: **Hitler az egész holokausztot egy zsidó összeesküvés részeként csak azért vitte végbe, hogy a zsidók később megalapíthassák Izraelt.**"

Ahmadinedzsád csak tudja, lehet, hogy ő is bennfentes, elnézve egyrészt a származására vonatkozó pletykákat, másrészt, hogy tipikusan az egyik "korunk Hitlere" mumus-szerepet tölti be a cionisták számára, akivel ijesztgethetik, fegyelmezhetik az izraeli zsidó köznépet, rabszolgáikat, miközben az iráni lakosságnak kb. annyira hiányzik az anticionista mártírsors, mint egykor a Hitler karmaiba került német népnek...

5. Hitler szabotálta a német győzelmet, a háború egy gonosz színjáték volt

Ez is tipikus összeesküvéselmélet-téma, közte persze mesés elméletek is, azonban józan ésszal nézve Hitler és a háború más vezetőinek sok, látszatra irracionális döntését jól magyarázza elméletünk.

Néhány fontosabb a különféle cikkek, blogbejegyzések által felsorolt érthetetlen "hibák"

sorából, melyek viszont racionálisak, ha Hitlert nem a németység érdekéért élő-haló vezetőnek, hanem a cionizmust irányítók ügynökének tekintjük:

- Hitler megengedte a Dunkerque-nél bekerített brit-francia csapatok evakuációját
- Miért nem vette kézbe Hitler a francia flottát?
- Miért nem zárta le Hitler a Gibraltári szorosot? (a rendelkezésére álló francia flottával)
- Miért folytatta Hitler az Angliai Csatát a siker esélyét kizáró módon?
- Miért kezdett kétfrontos háborút?
- Miért osztotta meg csapatait a Szovjetunió területén?
- Miért tiltotta meg a visszavonulást a vesztesre álló csatákban, pl. Moszkva és Sztálingrád?
- Tudta, hogy a siker esélye nélkül támad Kurszknál, mégis feláldozta páncélosai felét.
- Hitler elutasította a szovjetekkel a különbéke tárgyalásokat, ahogy korábban Sztálin szövetségi ajánlatát is a Nyugat ellen.
- Hitler feleslegesen ment Afrikába, de ha már ott volt, nem adott Rommelnek időben elég forrást a győzelemhez. Több katonát vesztett ott, mint Sztálingrádnál!
- Értelmetlenül üzent hadat az USA-nak. (ettől még a háború köztük elkerülhetetlen volt)
- Hitler akkor rendelte el a zsidók tömeges megsemmisítését, amikor már világos volt, hogy a háborút Németország nem nyerheti meg. Szándékosan növelte az ellenség bosszúvágyát és bosszú-indokát, kiszolgáltatva nekik a német népet.

Nemcsak Hitler szabotált, hanem más vezetők, Sztálin, Roosevelt is, utóbbi például előre tudott a Pearl Harbori támadásról, stb, ezek is a háború egy központból tervezettségének jelei. A fenti irracionális döntések egy része a háború elhúzódását és a nagyobb áldozatszámot, több szenvedést célozták. Ahogy a zsidó üldözötteket sem mentették a cionisták (csak kiválasztottakat), úgy a többi féle áldozatok számának csökkentése sem volt cél. Ennek gonoszul praktikus és rituális céljai egyaránt lehettek, de erre a folytatásban térek ki részletesebben.

Források (melyek mindig kritikusan kezelendők!):

Robert Pye: [Történelmi anomáliák a II. Világháborúban - Hogy irányította a Globális Elit mindkét oldalt](#) (szektás elfogultsága miatt több ponton durván torzít!)

[Hitler szándékosan vesztette el a háborút?](#) (egy zűrös blogról)

Henry Makow (zsidó származású keresztény):

[Nyolc jel, hogy a II. Világháborút az illuminátusok vezényelték](#)

[Illuminátus zsidók felelősek a Holokausztért?](#)

[Hitler egy illuminátus ügynök volt?](#)

Katonai szempontból lehet találni komolyabb szaktörténész forrásokat is, de nekünk ide ez elég. Makow a maga területén komoly forrás.

Összefoglalva: a fentiek elegendő tény, forrást jelentenek ahhoz, hogy megállapíthassuk, a világháborút gonosz színjátékként előre eltervezhették, a háborús felek mindegyikének felfegyverzése mögött ott állt ugyanaz a globalista uzoratóke, Hitler, mint a színjáték Főgonoszának, Ördögének rezsimjét látszólagos ellenségei, amerikai zsidó bankárok építették fel, finanszírozták hatalomba. E háttérből mozgó körök nagyrészt zsidó származásuk ellenére megrendelői voltak a tömeges zsidóirtásnak, miközben a céljaikra kiszelektált zsidó

"emberanyaggal" megteremtették Izrael államot. A "Holokauszt"-nak elnevezett népirtás cinikus eszköz volt a (nagyreszt) zsidó bankárok kezében.

Eddig a pontig az elmélet nem különösen tartozik a vallási területéhez, elvileg ilyen gigantikus manipuláció elképzelhető egyfajta gonosz praktikus, machiavellisztikus hozzáállás alapján. Az összeesküvéselméletek jókora része nem is megy túl az ilyenféle materialista magyarázaton, a gonosz összeesküvő háttérhatalom végső mozgatórugójaként a globális pénzuralom, egy Új Világrend megteremtését és fenntartását feltételezve. Természetesen már korábban is foglalkoztam a blogon azzal, hogy a globális felforgató körök tevékenységének végső mozgatórugója valójában vallási, misztikus, okkult jellegű, hogy konkrétan ez áll a Holokausztnak nevezett zsidóirtás mögött is, azt a folytatásban fejtem ki.

II. Kiddush Hashem - a Holokauszt zsidó receptje - A vallási háttér

A bejegyzés előző része: [Hitler, a cionista báb](#)

A zsidóirtás általánosan használt, sőt megkövetelt neve, a **"Holokauszt"** görögül teljesen **elégő áldozatot jelent**, az áldozat szó vallási értelmében, ahogy az ókori kultuszok részeként az oltáron égették el az áldozati állatot, vagy **egyes esetekben embert**. Akik a zsidó holokauszt-iparosok részéről így nevezték el ezt a tragikus eseményt, illetve folyamatot, azok tehát **utaltak a zsidóirtás kultikus, vallási jellegére**. Azonban furcsa módon a közvetlenül elkövetőnek, bűnösnek tekintett kivitelezők semmiféle vallási jelleget nem tulajdonítottak a zsidóirtásnak, a sokat emlegetett "Végső Megoldásnak"! Nemcsak hogy nyíltan, de ismereteink szerint még titkos belső körben se adták soha semmi jelét a náci rezsim vezetői, a zsidóirtás irányítói, hogy ez a népirtás valamiféle vallási kultuszcselekmény a részükről. Ez nem is meglepő, mert sem a német népi, vallási hagyományokban (beleértve a német keresztény, vagy akár a korábbi pogány germán hagyományokat), sem pedig a náci rezsimben, kiemelten az SS-ben egy időben jellemző okkult kultuszokban nem fordult elő semmi olyan elem, ami alapja lehetett volna ilyen kultikus népirtásnak, égőáldozatnak.

Az Isten által parancsolt "Szent Népiirtás" hagyománya

Megdöbbentő gondolat, mégis kézenfekvő és magától kínálkozó, hogy viszont mégis **találunk** a "zsidó" és a "vallási okból elkövetett népirtás", "népirtási kultusz" fogalmak egybevetése során **olyan vallást, amelyben van hagyománya, sőt elég nagy jelentősége az "isteni parancsolatra" elkövetett népirtásnak**. Természetesen **ez a zsidó vallás, a judaizmus**. A keresztény Biblia Ószövetségi részével nagyrészt egybeeső Tanakh, azon belül a Tóra tele van olyan ígéretekkel, illetve parancsokkal, melyekkel Jahve, a Féltekeny Isten, a Bosszúálló Isten megígéri, vagy megparancsolja Választott Népeinek különféle kánaáni népek, "gojok", teljes népirtás keretében történő megsemmisítését, exterminációját.

Csak néhány példa a judaizmusban a népirtásra, mint Istentől származó Szent Kötelességre vonatkozó hagyományra:

Kiv 23.23 Akkor angyalom előtted fog járni, elvezet az amoritákhoz, a hetitákhoz, a perizitákhoz, a kánaániakhoz, a hivvitákhoz, a jebuzitákhoz, és én **kiirtom** őket.

MTörv 20.16 E népek városaiban, amelyeket az Úr, a te Istened örökségül ad neked, **egyetlen lelket se hagyj életben.**

MTörv 20.17 Rajtuk töltsd be az átkot mindenképpen, a hetitákon, amoritákon, kánaániakon, perizitákon, hivvitákon és jebuzitákon, ahogy **az Úr, a te Istened parancsolta,**

Józs 10.28 Józsue még ugyanazon a napon bevette Makkedát, és királyával együtt kardélre hányta. **Betöltötte rajta az átkot, s benne minden élön: nem menekülhetett meg senki,** Makkeda királyával pedig úgy bánt, mint ahogyan Jerikó királyával bánt.

Józs 10.29 Makkedából Józsue egész Izraellel Libna alá vonult és megtámadta -,

Józs 10.30 az Úr ezt is Izrael kezére adta, királyával együtt. **Kardélre hányt minden benne élő, senki sem menekülhetett meg.** Királyával pedig úgy bánt, ahogyan Jerikó királyával bánt.

Józs 10.31 Libnából Józsue egész Izraellel Lachis alá vonult, körülvette és megtámadta -

Józs 10.32 az Úr Izrael kezére adta Lachist. A második nap **bevette és kardélre hányt benne minden élő,** éppen úgy, ahogy Libnában tette.

Józs 10.33 Akkor Gézer királya, Horam segítségére jött Lachisnak, de Józsue legyőzte őt is, hadinépét is, **nem menekülhetett meg senki.**

Józs 10.34 Lachisból Józsue egész Izraellel Eglon alá vonult. Ostrom alá fogta és megtámadta:

Józs 10.35 még aznap bevették és kardélre hányták. Azon a **napon minden élő átok alá vetett benne,** ahogyan Lachisban tette.

Józs 10.36 Eglonból Józsue egész Izraellel Hebronba vonult és megtámadta.

Józs 10.37 Bevették, és királyával, valamint a hozzátartozó helységekkel meg **az ott élőkkel egyetemben kardélre hányták. Nem hagyott elmenekülni senkit,** éppen úgy, ahogyan Eglonban tette. **Betöltötte rajta és a benne élőkön az átkot.**

Józs 10.38 Akkor Józsue egész Izraellel Debir ellen fordult és megtámadta.

Józs 10.39 Elfoglalták királyostul, s minden hozzátartozó hellyel együtt. **Kardélre hányták őket és betöltötték minden benne élőt az átkot. Nem menekülhetett meg senki.** Amint Hebronnal bánt, úgy bánt Józsue Debirrel és királyával is, egészen úgy, ahogyan Libnával és királyával bánt.

Józs 10.40 Így Józsue meghódította az egész földet: a hegyvidéket, a Negebet, a síkságot, a lejtőket, az összes királlyal együtt. **Nem menekülhetett meg senki előle, minden élőt betöltötte az átkot, ahogyan az Úr, Izrael Istene parancsolta neki,**

Józs 10.41 Kádes-Barneától egészen Gázáig és Gósen egész vidékén Gibeonig.

Józs 10.42 Ezeket a királyokat Józsue egyetlen hadjárat során kerítette hatalmába földjükkal együtt, mert az Úr, Izrael Istene harcolt Izraelért.

1Sám 15.1 Sámuel így szólt Saulhoz: "Az Úr küldött, hogy fölkenjelek népe, Izrael királyává! **Hallgass hát az Úr szavára!**

1Sám 15.2 Ezt mondja a Seregek Ura: Meg akarom torolni, amit Amalek Izrael ellen vétett: nem adott neki utat, amikor kivonult Egyiptomból.

1Sám 15.3 Rajta hát, menj, és támadd meg Amaleket, és töltsd be rajta és mindenén, amije csak van, az átkot. Ne kíméld, hanem **ölj meg férfit és nőt, gyereket és csecsemőt, marhát és juhot, tevét és szamarat!"**

[Zsidó Enciklopédia, Amálek-Amálekíták](#): "Dávid **szent népirtó háborút** viselt az Amálekíták ellen..."

A judaizmus Választott Nép-elve és a (keletkezésükkor biztosan fiktív) népirtási hagyományok nyomán elég törvényszerűen született meg a Purim legendája, az Eszter Könyvében leírt eseménysor, melynek keretében a Perzsiában jövevényként élő zsidók saját magasabbrendűségüktől és gojgyűlöletüktől vezérelve "preventív" népirtást rendeznek az őshonos, helyi többséget, vendéglátóikat jelentő perzsa lakosság körében. Közben büszkélkednek azzal, hogy nem adják meg a fennálló rendet, társadalmi békét képviselő főtisztviselő iránt az állam minden lakosától megkövetelt tiszteletet. A Purim sztorija a felforgató betolakodás és a kirekesztők törzsén kívüliek gyűlöletének dicső himnusz, nem véletlen, hogy a Purim az egyik legfontosabb és a Judaizmusra kívülről nézve legjellemzőbb zsidó ünnep.

Ráadásul a nemzsidók elleni zsidó agresszió egyik legfontosabb kiprovokálója:

[Elliott Horowitz - Reckless Rites: Purim and the Legacy of Jewish Violence](#) (Meggondolatlan rítusok: A Purim és a zsidó erőszak öröksége)

A népirtási hagyomány tudatos fenntartásának jele, hogy a sztori szerzői Hámánt "amálekítának", Agág amáleki király nemzetségéből valónak tették meg, emlékeztetve rá, hogy a zsidóknak kötelessége az amálekítákat kiirtani.

A perzsi gojirtás története eredetileg nyilvánvalóan legenda, csak hogy az ókortól napjainkig terjedő időszak eretnekmozgalmainak, forradalmainak, felforgatásainak története azt bizonyítja, hogy **a vallás tekintélyével "Szentté" tett legendák, fantáziálások a történelem során rendszeresen FORGATÓKÖNYVVÉ válnak!** És eléggé ilyen céllal is írják, (hamisítják) őket. Sokat elmond egy nép, vagy vallás szelleme, írástudó elitjéről, társadalommérnöki céljairól, hogy ilyen politikai forgatókönyveket, viselkedési mintákat adnak közösségük tagjainak.

Az ortodox zsidók számára **máig kötelező 613 micva ("jócselekedet") közül három is a zsidók és az amálekíták viszonyára vonatkozik**, miközben a rég eltűnt amálekíták alatt gyakran általában az épp aktuális "goj" szomszédait értik, például magyarokat, vagy palesztinokat:

- emlékezz rá, mit tettek az amálekíták a zsidókkal!
- ne feledd, mit tettek az amálekíták a zsidókkal!
- **teljesen, végleg semmisítsd meg az amálekítákat!**

A "Holokausztot" megvalósító náci német rezsim és különféle csatlósai, szövetségesei társadalmainak kulturális háttere történelmileg a kereszténység. A keresztény vallás a zsidó vallásból keletkezett, azonban (ellentétben az utóbbi időszakban pl. [zsidó származású pápák](#) által hangoztatottakkal) kialakulása a zsidó vallással, annak jellegével való döntő szembefordulás eredménye. Nem kell bizonyítani, hogy míg a judaizmus hagyományában a népirtás a Választott Népek Isten által ígért földek, javak tulajdonosai, a "gojok", "pogányok" ellen elfogadott és dicséretes, sőt vallási parancs, addig a kereszténység e téren is teljesen ellentéte az előzményét jelentő vallásnak. A keresztény vallási hagyomány nem hogy nem tart Isten iránti kötelességnek népirtást, hanem teljesen elutasítja azt. (Ettől még magukat kereszténynek hirdető szervezetek követték el népirtásokat, de azt vallásuk ellenére tették)

A náciizmus okkult szellemi-ideológiai háttere ugyan a kereszténységgel szemben ellenséges közegekből származik, például a 19. század végén jelképei közé a Dávid-csillagot és a Szvasztikát egyaránt felvevő zavaros Blavatsky-féle Teozófiai Mozgalomból, ami a

legszorosabban összefügg a zsidó nihilista-kabbalái befolyásoltságú szabadkőműves közeggel, azonban a népirtást, és kiemelten a zsidóirtást vallási parancsolattá tevő tendencia e sötét szellemi irányzatban sem jelent meg, márcsak azért sem, mert nem egy vezetője, pl. Blavatsky zsidó származású volt. (bár ez, mint már láttuk az előző részben és majd itt is, elvileg nem kizáró ok). A német népi hagyományokban, a korábbi pogány germán hagyományokban sem volt semmilyen ilyen elem, ráadásul az nyomtalanul el is tűnt a huszadik századra az ezzel ellentétes elméletek és a vakoló közeg újpogánykodása ellenére. **Tény, hogy a nácik nem tulajdonítottak a zsidóirtásnak kultikus jelentőséget.**

A "Holokauszt-vallás"

A háború utáni időszakban a zsidóirtásról való megemlékezés hivatalossá tett és világszerte egyre erőszakosabban kikényszerített kultikus, vallási jellege viszont egyre nyilvánvalóbb:

Új vallás-e a Holokauszt saját Tízparancsolattal?

Jeruzsálem -- Yeshayahu Leibowitz, izraeli filozófiaprofesszor szerint a **"Holokauszt" egy új vallás**. Leibowitz honfitársai, Shraga Elam, Gilad Atzmon, YOSHUA Shalev és mások továbbfejlesztették ezt a koncepciót, így okoskodva: A mai zsidók többsége ateista, vagy kerül a zsidó vallást. Tehát a zsidó népnek a "Holokausztban", mint új vallásukban való hitet kellett elfogadnia. Ezt a vallást az egész világon elterjesztették. **A "Holokauszt"-múzeumok az új szentélyek** és a legtöbb nagyvárosban jelen vannak. Az új vallásnak megvannak a maga parancsolatai, törvényei, prófétái, főpapjai, szentjei, rítusai és zarándoklatai. Ez a vallás nem ismer sem kegyelmet, sem megbocsátást, sem irgalmat, csak a bosszú köteleességét. Ha kételkedsz a "Holokauszt Vallásban", börtönbe zárnak.

A "Holokauszt Vallás" Tízparancsolata az alábbiakban nyilatkozatható ki:

1. Emlékezz, mit tett veletek Amálek (a nemzsidók)
2. Soha ne hasonlítsd a HOLOKAUSZTOT semmilyen más népirtáshoz
3. Soha ne hasonlítsd a náci bűnöket Izraeliéhez!
4. Soha nem kételkedj a 6 millió zsidó áldozat számában
5. Soha ne kételkedj bene, hogy ezek többsége gázkamrában halt meg!
6. Soha ne kételkedj Hitler, a SÁTÁN zsidók kiirtásában játszott főszerepében!
7. Soha ne kételkedj Izrael zsidó államkénti létezési jogában!
8. Ne kritizáld a zsidó szervezeteket és az izraeli kormányt!
9. Soha ne kritizáld a zsidó szervezeteket és a cionista vezetést az európai zsidóság sorsára hagyásáért a nácik idején!
10. E parancsolatokat vedd szó szerint és ne kegyelmezz azoknak, akik kételkednek bennük!

Európa védőbástyája a judaista-gnosztikus felforgatással szemben

A zsidó vallással szembefordult kereszténység és Európa nagyobb részén a katolikus egyház történelmileg hosszú korszakon keresztül, a korai kereszténység korától lényegében a II. Vatikáni Zsinatig, a második világháború utánig **a normális emberi rend védelmét képviselte a gyűlölködés és bomlasztás, az élet elpusztítására törekvés nihilista erői ellen**. Kialakulása során kiküszöbölte szülő-vallása, a judaizmus emberellenes vonásait, korán kiszorította magából a gnosztikus nihilizmust és évszázadokon át **kivetette magából a judaizmuson (kabbalán) és a gnoszticizmuson alapuló, belülről támadó felforgató erőkmozgalmakat, küzdött az ezeket képviselő titkostársaságok ellen**. Nem e bejegyzés témája ezt alaposabban megvizsgálni, de ezért, a normális emberi társadalom védelmében kifejtett tevékenységért a kereszténységet és főleg **a katolikus egyházat a felforgatás, bomlasztás erői folyamatosan démonizálják**. Modern korunk kollektív történelemképe nagyrészt a romboló modernizációs folyamatokat vezérlő gnosztikus-

kabbalista-szabaddkőműves közeg propagandagépezetének műve, ezért a többség, köztük őszinte hazafiak, derék emberek, a modernizáció rombolásait elítélők is tömegesen hiszik el a démonizálás és történelemhamisítás dogmáit. Az előregyártott hamis történelemkép alapján **hőseiknek tartják a különféle felforgató mozgalmak vezetőit, képviselőit, akiket a nihilista PR általában "szabadságharcosoknak" állít be.** Itt most koncentráljunk ennek a Holokauszttal összefüggő vonatkozásaira!

A náciizmus és a cionizmus, mint forradalmi millenarista ideológiák

A történelmet a tények alapján kutató és bemutató szakmai munka egyik figyelemreméltó képviselője **Norman Cohn** professzor volt, akinek eredeti és (eléggé, ha nem is korlátlanul) bátor következtetéseket levonó úttörő munkáját más vonatkozásban is érdemes lesz tárgyalni máshol: [*A Millennium keresése: Forradalmi millenaristák és misztikus anarchisták a középkorban*](#). A könyv első, 1957-es kiadása, mely szakmai körökben komoly feltűnést keltett, témánk szempontjából még kifejezőbb címet viselt: *Forradalmi messianizmus a középkori és reformáció-kori Európában és összefüggése a modern totalitáriánus mozgalmakkal*

Cohn így foglalja össze kutatása fő eredményét (nem szó szerinti idézet):

A középkor története tele van nehéz sorsuk javításáért indított, érthető és indokolt (és gyakran sikeres) paraszt- és kézművesmozgalmakkal, de a társadalomba szervesen beilleszkedett parasztok és kézművesek nem indultak uszító próféták szavára harcra, hogy a múltat végképp eltöröljék. A zűrös háttérű "próféták" (gyakran kiugrott alacsonyabb rangú papok) által ősi jóvendőlésekből (pl. Dániel Könyve, Jelenések Könyve, Szibilla-jóslatok, Fiorei Joachim spekulációi, stb.) összetákolt apokaliptikus tanok főleg a nagy átalakulásban levő korokban és társadalmakban, a korai, vagy előkapitalisztikus folyamatok által kitermelt lézengő, gyökértelen városi tömegek, a csöcselék körében hatnak mozgósító erővel. A keletkező forradalmi mozgalom és kvázi-vallásos megváltás-tan elegye jellemzője, hogy célkitűzései és ígéretei határtalanok. **A tipikus forradalmi millenarista mozgalom célja nem valami konkrét, korlátozott társadalmi változás, hanem egy, a történelemben addig példa nélküli, mindent elsöprő kataklizma, melyből a világ teljesen átalakulva és "megváltva" kerül ki.** Nem meglepő, hogy **az ilyen fanatizált forradalmárok el vannak szánva a Gonosz Erőinek totális kiirtására, megsemmisítésére, akik útjában állnak az ő Földi Paradicsomuknak.**

"A 'próféta' többnyire rendelkezett egy további tulajdonsággal: egy személyes vonzerővel, melynek köszönhetően meggyőző erővel tudta elhívtetni, hogy az ő küldetése a történelmet eljuttatni kijelölt beteljesüléséhez. A próféta ezen állítása pedig mélyrehatóan befolyásolta a körülötte kialakuló csoportot. Ugyanis, amit a próféta ígért a követőinek, az nem egyszerűen az életszínvonaluk megjavítása és az őket nyomasztó gondoktól megszabadulás volt, hanem ezen felül, illetve elsősorban egy rendkívüli, semmihez nem hasonlítható fontosságú, **Isten által elrendelt küldetés.** E fantáziaképnek gyakorlati következménye lett számukra, egyrészt, mint menedék elszigetelt és atomizált állapotukból, másrészt, mint érzelmi kompenzáció nyomorúságos státuszukból, tehát e vágykép hamar elbűvölte őket. Ekkor **kiemelkedett egy új csoport (élcsapat, B.Cs.), egy fáradhatatlanul dinamikus és végletesen könnyörtelen csoport, apokaliptikus fantáziák megszállottja, eltelve saját tévedhetetlenségének meggyőződésével, amely végtelen magasságba helyezte saját magát az emberiség többi része fölé és nem vett figyelembe semmilyen más érdeket a saját képzelte küldetésén kívül.** És végül ez a csoport nem minden esetben, de időnként sikeresen rá tudta erőltetni vezető szerepét a dezorientáltak, kiútkeresők és rettegők nagy tömegére. (285.old.)

A magát a társadalom felé helyező, missziójában vakon hívó és tévedhetetlenségéről meggyőződött forradalmár élcsapatot jól jellemzi a könyv két fejezetének címe: "**Egy amorális szupermenekből álló elit I-II**".

Ez a jelenség szerepel a blogon már idézett Voegelin elméletében, mely a modern kor forradalmi és az azokat vezető amorális élcsapatok kitermelőjeként a gnoszticizmust látja: [A menny fog a földre leszállni - Voegelin és a gnosztikus Petőfi](#). Érdekes módon Voegelin is csak a kommunizmus és a náciizmus gnosztikus gyökereit veszi észre teljes joggal, a cionizmus esetén ugyanez a millenarizmust máshol éles szemmel felfedező Cohnhoz hasonlóan elkerüli a figyelmét...

E hiányosságtól eltekintve kettőjük elmélete jól kiegészíti egymást.

Vegyük észre, hogy az amorális szupermenekből álló élcsapat-mentalitás mögött (ránk azért vonatkoznak más szabályok, mint a tömegre, mert mi Isten Küldetését teljesítjük", vagy: "Minket már megszállt a Szentlélek") ott áll a zsidóság Választott Nép tudatából kezdettől kialakult kettős erkölcsi mérce hagyománya is. A Tóra humánus parancsolatai az "embertársakkal", vagyis a többi zsidóval szembeni viselkedésre vonatkoznak, a gojokkal rosszabbul KELL bánni. Ezt közhelyes a mai talmudiskolák tananyagában is, de már a Tóra szerint is csak zsidótól nem szabad a kölcsönért kamatot szedni, a gojtól szabad, csak a zsidó nem ehét döghúst, adja oda, vagy adja el a gojnak, stb. Hiszen az egyik Választott, a másik meg nem... Ez már jólfejlett csírája az apokaliptikus forradalmi élcsapatok kettős moralitásának, köztük a cionista elitnek a zsidó tömegekkel szembeni "amorális szupermenekénti" döntéseinek is! Vagyis a morális választóvonal nem mindig a zsidó és nemzsidó között van, hanem a magukat kiválasztottnak, esetleg "még kiválasztottabbnak" vélők és a többiek között.

A misztikus, erőszakos forradalmi millenarizmus, messianizmus e jelensége az európai történelem újra, meg újra felbukkanó jelensége, vagy úgy is mondhatjuk, folyamatos tradíciója.

Cohn helyesen vette észre, hogy a cseh husziták, a német parasztháború, az angol forradalom radikálisai mellett (és a szerző által nem vizsgált magyar erdélyi husziták, Dózsa-felkelők és [pápistagyűlölő, katolikus magyarokat IRTÓ protestáns kurucok](#) mellett!) **a jelenség tipikusan ráillik a huszadik századi bolsevik és náci ideológiákra és mozgalmakra is.**

"A könyvben elbeszélte történet véget ért úgy négyszáz évvel ezelőtt, de saját korunkra nézve is van jelentősége. Ez a fajta különleges hit, amely a lényege nem önmagában a kiliazmusnak (millenarizmusnak), mint olyannak, hanem a militáns forradalmi kiliazmusnak: **egy végső, döntő harc reményének, melyben a világot uraló zsarnokságot megdönti egy 'választott nép', amely által a világ megújul, és a történelem beteljesedik** - ez nem tűnt el a münsteri Új Jeruzsálem bukásával. Folytatta homályos, földalatti létezését a századokon át, röviden fellángolva az angol polgárháború és a francia forradalom perifériáin, míg a tizenkilencedik század során a természetfeletti való naív és kifejezett hitet fokozatosan felváltotta egy szekuláris irányultság, amely magát még tudományosnak is kinevezte, így hát amit egykor Isten Akarata követelt meg, azt most A Történelem Célja követelte meg." (285.old.)

"...amikor Hitler és Rosenberg a faji dogma fogalmaival értelmezte újjá a Jegyzőkönyveket (*Cion Bölcssei Jegyzőkönyveit, B.Cs.*), az apokaliptikus légkör erőteljesebb volt, mint valaha. A zsidók egy démoni fajta, és zsarnokságuknak évről évre növekednie kell a végső harc napjaiig, amikor meg lesznek döntve és ezáltal a világ megújul. Az ősi fantáziaképet semmi nem fejezte ki jobban, mint Rosenberg magyarázata a Jegyzőkönyvekhez, mely 1923-ban jelent meg:

'Az egész világ összeomlása közepette egy új korszak kezdődik... A világ új rendjéért kezdődő harc egyik előjele annak megértése, hogy mi az a démon, amely ebbe a helyzetbe juttatott minket. Ekkor az út nyitva áll az új kor felé.'

Hitler szavai a Mein Kampfban ugyanilyen apokaliptikusak:

'Ha népünk ... a nemzetek e vére és aranyra éhes zsidó zsarnokai áldozatául esik, az egész föld fog e polip karjaiba fogva elsüllyedni; ha Németország kiszabadítja magát ennek szorításából, az egész föld megszabadul a népek e legnagyobb veszedelmétől. ... (A zsidó) a saját ártó útján jár, míg nem jön egy másik hatalom, mely szembeszáll vele és egy gigantikus harcban vissza nem veti a menny ezen ostromlóját Luciferhez.'

Ez a vízió áll az egyébként érthetetlen döntés mögött, melyet egy elkeseredett háború közepén hoztak meg óriási költségeket vállalva munkában, anyagban, szállításban körülbelül hatmillió zsidó férfi, nő és gyerek legyilkolásáról." (286. old.)

(A szokványos holópropagandába illő részletekről, hatmillió áldozatszámról, a Jegyzőkönyvek teljesen hamis voltáról lásd alább a "farokszűrő" megjegyzést.)

"Míg a náci ideológia őszintén maradi és atavisztikus volt, a kommunista ideológia mindig "tudományosnak" és "haladónak" nevezte magát. ... a kommunisták a náciktól nem kevésbé voltak megszállottjai egy óriási 'végső, döntő küzdelemnek', melyben egy 'választott nép' fogja megsemmisíteni a világ-zsarnokságot és ezáltal egy új korszak kezdetét jelezni a világtörténelemben. Ahogy **a náci apokalipszisben az 'árja faj' fogja megtisztítani a földet a 'zsidó faj' megsemmisítése útján, úgy a kommunista apokalipszisben a 'burzsoáziát' kell kiirtania a 'proletariátusnak'**. És itt is egy sokévszázados fantáziakép szekularizált változatával van dolgunk. Amit Marx hagyományozott a huszadik századi kommunista mozgalmakra, az nem sokéves közgazdasági és szociológiai tanulmányainak volt az eredménye, hanem egy kvázi-apokaliptikus fantázia (...). A Kapitalizmus, mint egy tökéletes Pokol, melyben egyre kisebb számú hihetetlenül gazdag ember könyörtelenül kizsákmányolja az elnyomrodott munkások egyre nagyobb tömegeit. A kapitalizmus, mint egy gigászi birodalom, melynek urai rendelkeznek az **Antikrisztus** kegyetlenségével és álszentségével, **a kapitalizmus, mint Babilon most készül a vér és tűz tengerében elmerülni, ami által megnyílik az út az egyenlőség Millenniuma felé** (...). (286-287. old.)

A náci rezsim volt szíves bizonyítékot nyújtani a fenti értékeléshez - miszerint "millenarista" volt - még azzal is, hogy teljesen hivatalosan ezeréves Birodalomnak" nevezte államát.

A kor politikai korrektségi korlátaiból már Cohn e megállapítása is épp eléggé kilógott, ezért nem lepődhetünk meg, hogy a részben zsidó származású, és [a hivatalos Holokauszt-kultuszt igazololó könyveket is író](#) professzor, bár nyilván feltűnt neki, azt már "elfelejtette" megállapítani, hogy a bolsevizmus és a nácizmus mellett **a modern politikai cionizmus is egy tipikus millenarista totalitáriánus ideológia és mozgalom.**

Mi azonban bepótolhatjuk ezt a mulasztást! Mindjárt a könyv kezdetén kiütheti a szemünket, hogy a modern cionizmus a zsidó apokaliptikus üdvtanban gyökerezik és hogy ebből a nézőpontból **kicsit sem meglepő, hanem törvényszerű, hogy a modern Cion, Izrael Állam megteremtését egy "Holokausztot", kultikus áldozatként értelmezett zsidóirtást is magában foglaló világégés előzte meg!** Nem meglepő, mert ez szerepelt az ősi, és hosszú évszázadok során (sok "próbaelőadás" során is) kicsiszolt **"forгатókönyvben"**:

"Az apokaliptikus prófécia hagyománya

Zsidó és kora-keresztény apokaliptika

A nyersanyagok, melyekből a későbbi középkorban fokozatosan egy **forradalmi eszkatológia** épült fel, az ókori világtól örökölt különféle próféciaák gyűjteményéből állt. Eredetileg az összes ilyen jövendölés arra szolgált, hogy vallási csoportok, először zsidók,

majd később keresztények az elnyomás veszélyével vagy valóságával szembesülve ezek által vigaszt nyerjenek és bátorságot, önbizalmat öntsenek magukba. **Teljesen természetes, hogy a legkorábbi ilyen jövendöléseket zsidóknak kellett létrehozni.** A zsidókat az ókori világ többi népétől a legélesebben a történelemhez és különösen a történelemben játszott saját szerepükhöz való viszonyuk különböztette meg. Bizonyos fokig a perzsák kivételével a zsidók egyedülállók voltak abban, ahogy megkérdőjelezhetetlen monoteizmusukat társították egy rendíthetetlen meggyőződéssel, hogy ők maguk az egyetlen Isten Választott Népe. Legalább az egyiptomi kivonulás óta meg voltak róla győződve, hogy Jahve akarata Izraelre összpontosult, hogy egyedül Izrael volt felhatalmazva ezen akarat megvalósítására. Legalább a próféták ideje óta meg voltak róla győződve, hogy Jahve nem egyszerűen egy nemzeti isten, még ha hatalmas is, hanem az egy és egyetlen **Isten, a mindenható Történelem Ura**, aki uralta az összes nemzet sorsát. Igaz, hogy a zsidók által e hiedelmekből levont következtetések nagyban különböztek. Sokan, mint a 'Második Izajás' úgy érezték, hogy az isteni kiválasztottság egy különleges erkölcsi felelősséget ruházott rájuk, egy kötelességet, hogy tetteikben igazságosságot és kegyelmet kell mutatniuk minden ember iránt. Az ő felfogásukban Izrael Istentől kijelölt feladata volt a nemzsidók megvilágosítása és ezáltal Isten üdvözítésének elvitele a világ minden részébe. *(Lényegében ezt a felfogást vitte tovább a kereszténység. B.Cs.)* De e mellett az etikus interpretáció mellett létezett egy másik, amely annál vonzóbbá vált, minél jobban ki volt téve ezen ősi nacionalizmus buzgalma ismételt vereségek, deportálások és szétszórások sokkjának és feszültségének. Épp azért, mivel olyan rendíthetetlenül biztosak voltak benne, hogy ők a Választott Nép, **a zsidók hajlamosak voltak a veszedelmekre, elnyomásra és nehéz időkre a totális győzelem és korlátlan jólét fantáziáival válaszolni, amiben Jahve mindenhatóságánál fogva részesíteni fogja Választottjait a végidőkben.**

Már a Prófétai Könyvekben is vannak szakaszok (némelyikük már a nyolcadik századból), melyek megjövendölik, hogyan fog **egy óriási kozmikus katasztrófából kiemelkedni egy új Palesztina**, mely nem kevesebb lesz, mint egy új Éden, a visszanyert Paradicsom. A Jahvéről megfélemező Választott Népnak éhínség és járvány, háború és fogság büntetésében kell részesülnie, egy megtizedelő ítéletben, mely olyan szigorú lesz, hogy egyértelműen véget vet a bűnös múltnak. El kell jönnie Jahve Napjának, a Harag Napjának, amikor a nap, a hold és a csillagok elsötétednek, amikor az ég összezárul és a föld megrendül. **Egy ítéletnek kell jönnie, amikor a hitetlenek - azok az izraeliták, akik nem bíztak Istenben és Izrael ellenségei, a goj nemzetek megítéltetnek és lesújtatnak, vagy éppen teljesen megsemmisítetnek.**

De ez nem a vég: **Izrael egy 'átmentő maradéka' túléli ezeket a büntetéseket és e maradék által az isteni cél teljesül.** Amikor a nemzet ily módon megújul és megjavul, Jahve beszünteti bosszúját és a Megszabadítóvá válik. **Az igazhívó maradék** (a későbbi nézetek szerint az ekkor feltámasztandó igazhívó halottakkal együtt) **újra összegyűjtetik Palesztinában** és Jahve köztük lakik majd, mint uralkodó és bíró. Az újjáépített **Jeruzsálemből fog uralkodni a Cion felett, amely a világ spirituális fővárosa lesz**, melybe az összes nemzet fog seregleni. Ez egy igazságos világ lesz, melyben a szegények megvédetnek, és egy harmonikus és békés világ, melyben a veszélyes vadállatok szelidek és ártalmatlanok lesznek. A hold úgy fog világítani, mint a nap, a nap fénye pedig hétszeresére nő. A sivatagok és pusztaságok termékennyé és kiessé válnak. Bőségesen lesz víz és legelő a nyájaknak, az emberek bővelkedni fognak gabonában, borban, halban és gyümölcsben, az emberek és jószágaik hatalmasan megszorodnak. Megszabadítva a betegségektől és mindenféle bajtól, nem követve el több gonosztettet, hanem Jahve Törvénye szerint élve, mely most már a szívükbe lesz írva, a Választott Nép örömben és boldogságban fog élni. (19-20.old.)

Itt nem lehet nem felismernünk a zsidók által létrehozott, zsidók által uralt és zsidó misztikus motívumokat különféle sztorikba csomagoló Hollywood első vonalbeli és gagyi akciófilmjeinek tipikus sémáját: a Jó és a Gonosz mindent romba döntő harca után az Igazaknak Happy End következik...

Az "Istenben nem bízó", megsemmisítendő Izraeliták a régi forgatókönyvnek a 20. század-közepén a cionisták általi "leforgatása" során természetesen azok az európai zsidók, akik nem voltak vevők a cionisták utópiájára és maradtak volna Európában.

"A zsidó nép alsóbb rétegeinek szánt apokalipszisekben, mint a nacionalista propaganda egy műfajában a hangvétel durvább és nagyotmondóbb. Ez már a legkorábbi apokalipszisben, a Dániel Könyvének VII. fejezetét kitöltő 'látomásban', vagy 'álomban' is szembetűnő, melyet a Kr.e. 165. évben, a zsidó történelem egy különösen kritikus időpontjában állítottak össze." (20.old.)

(...)

Amikor a szeleukida uralkodó, IV. Antiokhusz Epifánész a görögbarát pártot támogatva olyan messzire ment, hogy megtiltotta az összes zsidó vallási tevékenységet, a válasz a Makkabeusok felkelése volt. A felkelés csúcsidejében szerkesztett Dániel Könyvében az 'álomban' négy fenevad jelképezi az egymást követő világhatalmakat, a babilonit, a (történelmietlen) médet, a perzsát és a görögöt - melyek közül az utolsó *'különbözik a többi országtól. Ez felfalja, összetiporja és szétzúzza az egész földet.'*

Mikor aztán ez a birodalom is megsemmisül, az 'Ember Fia' által megszemélyesített **Izrael:**

'...az ég felhőin közeledik. (...) Amikor az Ösöreghez ért, színe elé vezették. Hatalmat, méltóságot és királyságot adott neki. Minden népnek, nemzetnek és nyelvnek neki kellett szolgálnia. Hatalma örök hatalom volt, amely nem enyészik el soha, és királysága nem megy veszendőbe. (...)

... a Fölséges szentjeinek népe nyeri el a királyságot, a hatalmat és a legnagyobb országot az egész ég alatt.

Ez messzebbre megy, mint bármelyik másik próféta: **a dicsőséges jövőbeli királyság első alkalommal van úgy elképzelve, mint amely nemcsak Palesztinát foglalja magában, hanem az egész világot.** Már itt is felismerhetjük azt a paradigmát, ami a forradalmi eszkatológia központi vágyálmává fog válni és az is marad. A világot egy gonosz, végtelenül romboló zsarnoki hatalom uralja, egy hatalom, amit ráadásul nem egyszerűen emberi, hanem démoni jellegűnek képzelnek el. E hatalom zsarnoksága egyre felháborítóbbá, áldozatainak szenvedései egyre elviselhetetlenebbé válnak, míg egyszer csak hirtelen üt az óra, melyben Isten Szentjei fellázadnak ellene és megdöntik uralmát. **Ekkor maguknak a Szenteknek, a választott, szent népnek, mely addig az elnyomó igáját nyögte, kell örökölnie az uralmat az egész világ felett.** Ez lesz a történelem beteljesülése; a Szentek Királysága nemcsak felül fogja múlni dicsőségben az összes korábbi királyságot, de ezt többé senki nem fogja legyőzni. E vágyálmoknak köszönhetően bűvölték el annyira származékaikon keresztül a zsidó apokalipszisek a későbbi korok elégedetlenjeit, frusztráltjait, még sokkal azután is, hogy a zsidók maguk megfeledeztek ennek a létezéséről is. (21.old.)

Az utolsó félmondatot ne vegyük komolyan, itt is működni kell a szűrőknek, mellyel Cohn egyébként nagyon értékes könyvének (nem utolsó sorban a holokausztvallás elvárásaihoz igazodó) "polkorrekt farkait" lenyesegetjük. (A szocializmusban ismert "vörös farkak" mintájára.) Más szerzők művei alapján is világos, hogy a zsidóság irányító szellemi elitje soha nem feledkezett meg a népének, pontosabban a Választottakon belül **Még Kiválasztottabbaknak, a Belső Pártnak világuralmat ígérő** apokaliptikus próféciákról és épp ez a belső zsidó elit alkalmazta ezeket történelemmanipuláló FORGATÓKÖNYVKÉNT. **A Választott Nép Külső Pártjának, a beavatatlan zsidó tömegeknek pedig a Cion**

visszanyerésében megtestesülő Apokalipszis során a forgatókönyv szerint elkerülhetetlen tömeges zsidó áldozat, veszteség szerepét szánták, ahogy az előző bejegyzésben láthattuk például a cionista központ által a nyitrai rabbinak írt levélben.

Feltűnő még, hogy Cohn folyamatosan kimutatja **a millenarista forradalmi mozgalmakban a mindig feltűnő anarchista-kommunistikus irányzatot,** a huszita táboritáknál, a huszita és angol adamitáknál, a münsteri anabaptistáknál és máshol. Nem véletlen, hogy a messianisztikus-millenarista irányzatot felismerésünk szerint tipikusan képviselő **modern cionista mozgalomban eleinte mennyire központi elem volt az utópisztikus-kommunistikus kibbuc intézménye!**

(Nem mellékesen itt látjuk a vallási forrását annak a jelenségnek, hogy a felforgató mozgalmak a történelem során mindenhol, így [hazánkban is állandóan démonizálták a társadalmi rendet és békét fenntartó királyi és \(katolikus\) egyházi hatalmat,](#) miközben céljuk többnyire az esztelen rombolás volt, illetve a fentiekben alapuló irracionális és tömegeket feláldozni kész utópiaépítés. Ezt Cohn könyve is eléggé megvilágítja, de ezzel később lesz érdemes foglalkozni, a jószándékú, de naív hazafiaink agyába mosott "szabadságharcos" hőskultuszok verifikálása kapcsán.)

Cohn bolsevizmus és nácizmus, mint millenarista mozgalmak definícióját a cionizmusra alkalmazva érdemes elővenni Herzl "A zsidóállam"-át és más korai cionista műveket, ugyanazt a régi modellt találjuk bennük.

A főgonosz (ami a náciáknál a zsidóság, a bolsiáknál a burzsujok) Herzléknek az antiszemitizmus, mely egyre fokozódik. Ahogy a többi mozgalomban is Új Korszak kezdődik az elnyomóktól való megszabadulással, a cionisták is új korszakot ígérnek a zsidóknak a gojoktól való TELJES elkülönülése, a Cionba vándorlása utánra. Herzl mozgalomának 20. századi továbbfejlesztői megtalálták, kitenyészítették a személytelen, tehát nem elég mozgósító antiszemitizmus főgonosz Ördög-figuráját, az Antikrisztust kiválóan megjelenítő Hitlert.

A Választott Népek óriási véráldozatot kell hoznia a Megváltásért

Hogy egy millenarista-messianisztikus mozgalomban, mely az ősi apokaliptikus fantáziálásokban gyökerezik, vagy ennek mintáját utánzó nemzeti retorikában mennyire elengedhetetlen kellék a Földreszállt Mennysország happy end-jét egy epizóddal megelőző nagy népiirtás a Választottak körében, azt egy másik, a tágabb témával foglalkozó könyv idevágó részletének felidézésével szeretném megvilágítani:

Norman Housley: Vallási hadviselés Európában, 1400–1536

"Magyarország tehát a 16. században a kivételezettség - **katasztrofális vereség** - tisztító büntetés - megújulás ciklusán ment keresztül, amely visszhangozza a középkori Kasztíliának a Rekonkvizta során átélt tapasztalatát.

Nem meglepő, hogy **a ciklus tükrözi a sorrendet, melyet többnyire jósolnak az apokaliptikus eseményekben, mivel csak egy bűnösségétől megtisztított nép alkalmas rá, hogy véghezvigye Isten eszkatológikus terveit.**" (42. old.)

(Kár, hogy a párhuzam nem teljes, mert Kasztíliával ellentétben Magyarországon nem jött el a ciklus betetőzéseként az újjászületés a 16. században, csak később, lényegében a 18.-ban és épp a millenarista lázítóink által démonizált Habsburgok segítségével.)

Az elkerülhetetlen és TŰZ ÁLTALI megtisztulás elvének és hogy a Választott Népek is csak a még Választottabbjai részesülhetnek még életükben a Megváltásban, bibliai forrása például Izajás próféta könyve:

Iz 9.15 **E nép vezetői tévútra tértek, s akiket vezettek, eltévelyedtek.** Iz 9.16 Ezért nem fogja kímélni az Úr az ifjakat, s nem könyörül meg az árvákon és özvegyeken. Mert valamennyi istentelen és gonosz, és minden száj ostobaságot beszél. De ezzel még nem csillapult le a haragja, keze továbbra is ki van nyújtva. Iz 9.17 Mert az istentelenség lángra kapott, mint a tűz, megemésztí a bogáncsot és a gatz, felgyújtja a sűrű erdőt, úgyhogy magasra csap fel a füstje. Iz 9.18 A Seregek Urának haragjától lángba borul a föld, és **a nép a tűz martaléka lesz.** Senki sem kíméli embertársát, Iz 9.19 mindenki a másik ember húsát eszi.

Iz 10.20 Azon a napon Izrael **maradék**a és Jákob házának menekültjei többé nem arra támaszkodnak, aki veri őket, hanem hűségesen az Úrra támaszkodnak, Izrael Szentjére. Iz 10.21 **A maradék megtér!** Jákob maradéka az erős Istenhez. Iz 10.22 **Izrael, ha annyi volna is a néped, mint a tenger partján a fővény, csak a maradék tér meg belőle.** Már **elhatározott a pusztulás,** és az igazságos ítélet elsöpör, mint az áradat. Iz 10.23 Igen, a pusztulást, amit elhatározott, végbeviszi a Seregek Ura az egész földön.

Tehát a Holokausztot megtervező körök számára is magától értetődő volt, hogy egy rendes apokaliptikus megváltás-sztoriban kihagyhatatlan a Választottak üdvözülés előtti tisztító megtizedelése... Ez a perverz vallási szempont és minta csak erősítette **a cionisták praktikus logikáját, mely szerint az európai (és mizráhi) zsidók zömének esze ágában sem volt Palesztinába vándorolni (meg mind el se férnének ott), tehát népirtásig fokozódó szintre kellett felpörgetni a legalább egy részük távozását kiprovokáló mesterséges antiszemitizmust.** (Az európai társadalmak időnkénti "természetes" immunreakciójának szintje ugyanis tömegek alijára késztetéséhez édeskevés volt - a többségi társadalomba őszintén asszimilálódó, velük többé nem ellenséges zsidókkal szemben pedig többnyire nem is voltak ilyen immunreakciók.)

A "nép tévútra tért vezetői" a cionizmust el nem fogadó hagyományos zsidó vezetők, pl. Magyarországon. A "Maradék", mely részesülhet a Megváltásban, természetesen a cionisták. Iz 11.10 Azon a napon az Izáj gyökeréből támadt sarj zászlóként áll majd a népek előtt. Keresni fogják a pogány nemzetek, és dicsőséges lesz a nyugóhelye. Iz 11.11 Azon a napon **az Úr újra kinyújtja kezét, hogy birtokba vegye népe maradékát,** amely megmaradt Asszíriából és Egyiptomból, Patroszból, Kusból és Elámból, Sineárból, Hamátból és a tenger szigeteiről. Iz 11.12 Fölemeli zászlaját a nemzetek előtt, és **összegyűjti Izrael menekültjeit, a föld négy széléről összeszedi, akik Júdából szétszóródtak.**

Egy másik fontos megállapítás Housley-től a későbbi próféciák és a rájuk alapozott politikai, történelemformáló cselekvés viszonyára, mint "mi volt előbb, a tyúk, vagy a tojás"-dilemmára vonatkozik:

"... az ilyen **prófeciák vajon leíró, vagy előíró jellegűek voltak?** Magától értetődően nagy különbség volt annak felismerése között, hogy egy konkrét uralkodó, vagy pápa volt-e az Utolsó Császár, vagy az Angyali Pápa, meg aközött, hogy a jóslat alapján ösztönözzék őket egy konkrét háború elindítására." (22.old.)

Mivel a jövődöléseket rendkívül széleskörű érdeklődés övezte:

"... aligha fogadható el, hogy az ilyen elbűvöltség passzív volt, nem pedig abból a hitből fakadt, hogy **az emberi cselekvést legitimálhatja és mobilizálhatja** az Istennek a teremtésére vonatkozó akaratában való 'olvasás' képessége. Nagy eséllyel helyes Bernard McGinn jellemzése, mely szerint **az apokaliptika egy 'politikai retorika és eszköz,** ami olyan jelentést ad a világnak, **amely egyéneket és csoportokat cselekvésre mozgósít**'." (23.old.)

Tehát a "prófécia" zöme nem olyan, amit "médiúmuk" jóhiszeműen maga is isteni kinyilatkoztatásnak vél, hanem gátlástalan Isten akaratára hivatkozás emberi agyakban születő politikai forgatókönyvek tekintélyének növelésére. (Ezzel a kérdéssel érdemes lesz alaposan foglalkoznunk a hazai kuruckodásaink mögött álló Comenius és strómanja, Drabik gyanúsán praktikus Habsburg-ellenes "próféciai" összefüggése kapcsán.)

Ezt az elvet nyíltan meg is fogalmazza [visszaemlékezésében](#) a magyarországi cionisták egyik későbbi meghasonlott képviselője, a Kasztner-vonatra, vagy "bárkára" felengedhető, főleg cionista zsidók egyik szelektálója, "élet-halál ura", Szilágyi Ernő és írásának értelmezője, Novák Attila (a Magyarországi Cionista Szövetség volt elnöke):

*"Születése óta kettős volt az arculata a cionista gondolatnak. **Politikai munka és gyakorlat szürkesége mögül időnként, épp válságos órákon, tüzes fénnel ragyog felénk a messiási látomás ...**" - írja. **De a messiási látomás kiötlője nem istenség, hanem az ember:** „Az ember maga az, aki megváltja magát. És önmagán keresztül Istenét is ...” - szögezi le nietzschei-buberi felhangokkal a szerző.*

És e "megváltásnak" az ősi profétikus recept alapján elkerülhetetlen előfeltétele a Megváltásban, a Cionban nem hívó zsidók tömegeinek pusztulása! Akiket a "messiási látomást kiötlő emberek", a cionista "**politikai munka és gyakorlat**" emberei nem engednek fel az életet jelentő vonatra... És a deportálást végrehajtó náci rezsimet a cionisták főnökei, a nihilista bankárok tőkéje építette fel, ezért vannak halálvonatok és néhány élet-vonat a legválasztottabbaknak! (Akik tömege megintcsak örök mesterséges "ostromlott erőd"-pszichózissal idomított massa lesz Izraelben... Hacsak nem még rosszabb sors vár rájuk is még később - lásd az Izrael pusztulására vonatkozó proféciaikat.)

E ponton kell felidézni a gnosztikus-kabbalista alapokon álló [zsidó nihilizmus egyik legsötétebb figurája, Jacob Frank](#) "prófeciáját", melyet egészen véletlenül épp a magyarországi (titkos) frankistákhoz írott egyik Vörös Levelében" fejtett ki, a néhai [lengyel pápa zsidó származásáról szóló bejegyzésében](#) idézem:

"E publikáció közli és értelmezi a héber-zóhári levelet, melyet Jacob Frank három tanítványa írt 1800 körül a magyarországi zsidókhoz. (...) Dokumentumunk szerint Frank **megjósolta az európai zsidóság pusztulását**, hacsak a zsidók nem veszik fel "Edom szent vallását", vagyis a kereszténységet. **A kereszténységre áttérésnek azonban eszközként kellett szolgálnia, mely a kereszténység végső legyőzéséhez vezet.** A Frank személyében reinkarnálódott Jákob pátriárka küldetése volt, hogy Izrael élére álljon annak Edom elleni háborújában. "

"...a levél általános üzenete így összegezhető:

- **Frank megjósolja a zsidók eljövendő mézárását Európa minden nagyobb és kisebb országában az apokalipszis részeként.** (*Holokauszt! Mi van, ha ez nem "jóslat" volt, hanem FORGATÓKÖNYV???!B.Cs.*)

E kegyetlen terveknek a szervezett zsidóság sátánista legfelső köreiben a 20. századra már régi hagyományai voltak! Csak annyit módosult ekkorra a terv, hogy az apokalipszis zsidómészárását megúszeni kívánóknak már nem a kereszténységbe kell betérnie, hanem a cionista mozgalomba, de a tűzben tartott vasak egyikeként ugyanakkor az "Edomot", a Római Egyházat belülről elfoglaló zsidók forgatókönyve is valóra vált!

"Kiddush Hashem" - szüleik által leölt zsidó gyermekek vére, mint Megváltásgyorsító Szer

Most továbblépünk a Holokauszt judaista vallási gyökereinek megismerése egy hajmeresztő szintjére, először is ismerkedjünk meg egy fogalommal:

[Zsidó Enciklopédia: KIDDUSH HA-SHEM](#) és HILLUL HASHEM

"A zsidó történelem során a vallás miatt elszenvedett vértanúságot 'Isten neve megszentelésének' nevezik."

"Az 'Akeda' újévkor szokásos olvasását a zsidó nép a vértanúság mintájának tekintette, melyet Izsák összes utódának nyújtott. (Git. 57b; IV Macc. xiv.-xvii.; Lam. R. i. 16; Schreiner, "Die Jüngsten Urtheile über das Judenthum," 1902, pp. 179-180)."

[Wikipédia: Önfeláldozás a zsidó vallásjogban](#): "Amikor valaki a *yehareg ve'al ya'avor* (inkább haljon meg, minthogy megsértse a törvényt) elve alapján feláldozza életét, az a **Kiddush Hashem (Isten Neve Megszentelése)** megvalósulásának minősül."

A zsidó vallásjog egyébként alapvetően a másik elvet (*ya'avor v'al ye'hareg*) tekinti követendőnek, miszerint inkább sértse meg a zsidó a törvényt, de mentse életét, ez alól azonban van három fontos kivétel.

[Wikipédia: Kiddush Hashem](#): "A Hadrianus alatti üldözések idején elszenvedett vértanúságot a Bavli Berachot 20a és a Midrash Tehillim[3]-ben A Név Megszentelésének nevezik. A Név Megszentelésének legmagasabb foka, amikor egy zsidó kész inkább feláldozni az életét, minthogy megsértse Isten három fő törvényét, a bálványimádás tilalmát (Avodah Zarah, vagyis más vallás követését[4]), bizonyos szexuális bűnök tilalmát (mint a vérfertőzés, vagy házasságtörés), vagy a gyilkosság elkövetésének tilalmát."

"Egy másik módja, hogy valakik *kedoshim*-nak (szenteknek) számítsanak az, ha azért ölik meg őket, mert zsidók, még ha nem is kaptak lehetőséget az áttérésre, vagy a zsidó hit egyéb megtagadására. Tehát a **Holokauszt során meggyilkolt zsidók *kedoshim*-nak számítanak.** [hiányzó idézet]"

Az alábbiakban egy megdöbbentő és nagyon fontos könyvből fogok idézni:

Israel Jacob Yuval: [Két nemzet a méhedben \(Two Nations in Your Womb\)](#)

I.J. Yuval a jeruzsálemi Héber Egyetem professzora, egy nagyon eredeti és bátor zsidó történész. Minket itt most könyve elsősorban a Holokauszt zsidók általi kitervelése és egy bábrezsim általi kivitelezése távirányítása lehetőségének szempontjából érdekel, de a bátor és az ADL-féle zsidó lobbista körök haragját kiváltó könyv számos más, kapcsolódó témában is megérdemli az alapos figyelmet. **A könyv, illetve az általa úttörőként tárgyalt eredeti források egyszer s mindenkorra kivézik a mindenféle vérvád vitában általában zsidók által hangoztatott ledorongoló érvet, hogy zsidók vallási törvényeik alapján nem követhetnek el rituális gyilkosságot, illetve nem használhatnak emberi vért rituális célra.** Ez a hazugság ezentúl helyből kilőhető minden ilyen vita elején a könyv felmutatásával (rituális felmutatásával! :-), hiszen **tele van borzasztó, zsidók által elkövetett rituális gyilkosságok és rituális gyermekvér-felhasználások leírásával.** Yuvalt a hírhedt "Vérhúsvétok" írójával, Ariel Toaffal ellentétben, aki szintén izraeli zsidó történész, a hiénák nem tudták meghurcolni és széttépni, vagy stílszerűen "keresztre feszíteni", talán mert óvatosabb volt, könyve szakmailag támadhatatlan és egyébként példás bátorsága nem lépett át bizonyos ésszerű határokat. Meghagyja a lehetőséget olvasóinak, hogy a bemutatott tényanyag alapján olyan következtetéseket is levonjanak, amit ő nem tett meg, vagy amikkel ellentétes következtetést vont le - óvatosságból, néhol látványosan, mintha más írt volna egyes részeket... Természetesen ezt teszem én is, amikor a "**zsidó vér zsidók általi**

kiöntásával kiprovokált, megsürgetett megváltás" középkori módszerét a Holokauszt megszervezésében is felismerni vélem.

A könyv meggyőzően bizonyítja, amit mi, magyarok már Kornis Mihálytól is tudunk, hogy a zsidók a kezdetektől sokkal jobban gyűlölik a nemzsidókat, mint viszont és hogy ennek vallási, teológiai, eszkatológiai alapjai vannak. Yuval abba a kérdésbe nem megy bele részletesen, hogy vajon milyen hatással lehetett a zsidóknak a keresztény szomszédaik iránti mindennapi gyakorlati magatartására, viszonyulására a Talmudban részletezett kettős mércén túl a tény, hogy a zsidók elképzelése szerint **a Megváltó eljövetele** (amit, mint Yuval bizonyítja, sokszor már életükben vártak!) **a nemzsidók komplett kiirtásával fog járni**. Miközben az erről sokáig mit sem sejtő keresztények a maguk Megváltójának második eljövételétől csak a zsidók és a muzulmánok megtérítését várták... Viszont az elméleti síkon feltárt helyzet alapján mégis felül meri vizsgálni a napjainkban (a Holokauszt-kultusszal összefüggően) már a csapból is dőlő dogmát, hogy az "antiszemitizmus" egy irracionális középkori babona, kiemelten azon az alapon, hogy épp a középkorból idézi fel a zsidó rituális gyilkosságok és **a keresztények elleni zsidó agresszió** számos hajmeresztő megnyilvánulását, közte **a keresztények kiirtását sürgető imákat és átkokat, amikkel tele volt az askenázi liturgia:**

A zsidók messianisztikus várakozásainak és a keresztények ezekre adott válaszainak összehasonlító vizsgálata **komplexebb megvilágításba helyezi a középkori antiszemitizmus kutatásának egy alapvető feltételezését - konkrétan azt, hogy ez a gyűlölet irracionális képzelődések terméke.** (288. old.)

A zsidó messianizmus fontos szerepet játszik annak a mechanizmusnak a megértésében, amely elszabadította a keresztényeknek a zsidókra vonatkozó fantáziáját. Tragikus asszimetria van a keresztények és zsidók messianisztikus várakozásai között. A keresztények a zsidóknak keresztény hitre térését várták, míg **a zsidók a keresztények megsemmisítését remélték. Az eszkatológiai szinten a judaizmus sokkal agresszívebb, mint a kereszténység...**

Yuval következő félmondatát felelősségem teljes tudatában minősítem "polkorrekt farkoknak", amit ő se gondolhatott komolyan, de nyilván nem volt kedve kockára tenni egyetemi állását: "... - egy érthető reakció egy olyan csoport részéről, amely a gyakorlatban agresszió áldozata." (289. old.)

Mi ehhez annyit tehetünk hozzá, hogy épp a zsidó lobbi nem véletlenül erőlteti annyi országban a "gyűlöletbeszéd" tilalmát, világos, hogy a gyűlölettel teli fantáziálást, vallási ideológiát és beszédet gyűlölettel vezérelt tettek is követik a mindennapokban. Például a vallásuk "heppy end"-jeként a nemzsidók kiirtását remélő zsidóknak a nemzsidók iránti ellenséges tettei... Vagyis a középkori judaizmus - és nemcsak a középkori, hanem az újkori, részben vallási köntösét vesztett zsidó kollektív viselkedésminta is! - nemcsak az eszkatológiai szinten sokkal agresszívebb, mint a (korábbi) keresztény társadalmak, hanem a hétköznapi érintkezés szintjén is!

Bosszúálló Megváltás, Precíz Vérvösvényelés

"Ez a (végső) Megváltás ... magában fogja foglalni az összes nemzet lerombolását, elpusztítását, legyilkolását és kitörlését: az övéket, az őrzőangyalaikét és az isteneikét. ... **A Szent (Isten), aki áldott legyen, el fogja pusztítani az összes nemzetet, Izrael kivételével.**" *Sefer Nizzahon Vetus, 13. sz., Németország (93.old.)*

Yuval szembeállítja a németországi askenázi zsidók könyörtelen "Bosszúálló Megváltás" koncepcióját, melynek része a "gojok" komplett kiirtása a spanyol, vagy provanszi zsidók szelídebb "Megtérítő Megváltás" koncepciójával, melyben a nemzsidók gonoszainak, elnyomóinak kiirtása mellett Isten többségüket az igaz, zsidó hitre téríti. Azonban saját idézett példái igazolják, hogy legalább a Zóhár születésének idejére az utóbbi területen is a gojirtó

bosszuló megváltás felfogása lett domináns.

A zsidók bosszúvágyát az a frusztráció is fokozta, hogy miközben hitük szerint ők a Választott Nép, Isten kedvencei, a Szétszóratásban mégsincsnek (eléggé) uralkodó pozícióban, amit persze ők úgy fogalmaztak meg, hogy szörnyű elnyomatásban van részük. (Ezt a tények persze nem igazolják, térjünk majd vissza rá máshol, hogy például ekkoriban a késő-Árpádkor királyi pénzein a királyi pénzverde zsidó bérlői a hivatalos magyar pénzerméket héber betűkkel, mint felségjellel ellátva hozzák forgalomba! És ez, a zsidók uralkodók, egyházi és világi nagyurak általi kivételezettsége általános helyzet Európa-szerte. Soha rosszabb üldözést...)

"Az askenázi zsidók körében uralkodó nézet a Gajok megsemmisítését a messiási vízió főelemének tekintette. Ez az elképzelés visszamenőleg kívánja megjavítani a történelmet, a bosszúra kiosztva a múlt helyrehozásának szerepét mielőtt egy új világrend jöhet létre. (...) Egy, az 1096-os első keresztes hadjárat pogromjai után a Tisá Béav (az első és második Szentély lerombolásának gyásznapija) alkalmából írt gyászénekekben írja Kalonymus ben Yehudah:

Vérem cseppjei egyenként számoltatnak

És életük véréte a te *porphyron*-odra (királyi palástodra) hintik

Ő végrehajtja az ítéletet a nemzetek között, megtöltve őket hullákkal.

Ez egy szó szerinti **vérkönyvelés**. **A gojok által megölt zsidók minden egyes vércseppje feljegyzésre kerül egy isteni "főkönyvben"**, amit egy bíbor palást képvisel. **A számla** - ha mondhatunk ilyet - **az utolsó csepp vérig ki lesz egyenlítve.**" (95.old.)

A könyv még számos példát idéz hosszan a középkori askenázi liturgiából és egyéb vallási irodalomból e vérbosszús kéjelgésekből. Ekkorra már egy **komplett teológiai eszmévé, vallási ideológiává** fejlődött és liturgikus művek sorában fejeződött ki, hogy **Istent buzdítani kell a zsidó mártírok vérenek megbosszulására és hogy ezzel siettethető a Megváltás.** (97. old., 139. old.)

Idáig azonban a vérbosszú zsidó koncepciója, bár máris egyedülállóan eltúlzott, hiszen a Megváltás elengedhetetlen része, és gyakorlatilag előbb volt a következmény, mint az ok, hiszen láthatóan egyetlen vértanú sem kellett volna hozzá, hogy haragudjanak a "gojokra", mégsem tűnik tökéletesen irracionálisnak, vagy gonosznak. Úgy értem, ha valóban csak ellenség által megöltjeiket akarnák az ellenség bűnösein megbosszulni, vagy ha netán jobb híján azok rokonain, ez nem lógna ki a többi kultúrában sem ismeretlen vérbosszú jelenségéből.

Zsidók öltek zsidókat RITUÁLIS CÉLBŐL, Isten úgyis a "gojokat" bünteti meg...

Azonban legkésőbb az első keresztes hadjáratra induló sereg millenarista próféciák által is fanatizált csőcselék-része által elkövetett 1096-os pogromok idején (mely nagyrészt a zsidók erőszakolt - az egyház által elítélt - megkeresztelésére irányult), ez a **megváltó vérbosszú** koncepció pokoli irányba fejlődött.

Valahol a "lássuk Uramisten, mire megyünk ketten" elvén is, ha a "gojok" nem produkáltak elég ártatlan zsidó mártírt, akkor csináltak a zsidók maguknak többet...A tipikusan kitekert talmudi logikával azt vették alapszabálynak, hogy Isten az ártatlan zsidók (köztük gyermekek) kiontott véréte **MINDENKÉPPEN**, definíció szerint a "gojokon" bosszulja meg, tehát **a vágyott bosszú szempontjából TELJESEN MINDEGY, KI ONTJA KI AZT A ZSIDÓ VÉRT, ONTHATJÁK MAGUK A ZSIDÓK IS!**

"Amikor egy ember vezekelni kíván a bűneiért **saját maga és gyermekei vérenek kiontása által a mennyei oltáron**, arra számít, hogy Isten elfogadja a véréte. Milyen célból? Erre az 1096 utáni nemzedék válasza ez volt: **Izrael megváltásáért**. A mennyei oltár a messianisztikus csatamező Edom fejedelme és Izrael fejedelme között. **Mielőtt Isten palástja**

elvörösödne az eszkatologikus jövőben a keresztények véréből, előbb megtelik zsidók vérével ezen a világon. A gyilkolás és öngyilkosság tetteit kísérő igazolást egy kísérletnek kell látnunk a jövőben Megváltás sürgetésére. Ez a nézet tartalmaz egy csipetnyi "politikai" tiltakozást az ellen, ahogy Isten irányítja a világot. Ez megmagyarázza a leírásokat, melyek a mártíroknak a legszélsőségesebb és szörnyűbb tetteket tulajdonítják: **gyermek megölését, vérük ráhíntását a Tóraszekrényre, a zsinagóga felégetését és más hasonló cselekedeteket - mindezt azért tették, hogy növeljék a felháborodást a mennyben.**" (140-141. old.)

Abban a gondolatban, hogy a Megváltás előtt előbb zsidók vérével telik meg Isten palástja, visszaköszön majd a cionisták évszázadokkal későbbi Nagy Holokauszt Projektjében...

"... ezek, a krónikákban nagy részletességgel leírt tettek nem keresztények keze által elkövetett gyilkosságok történetei, hanem zsidóké, akik megölték magukat és szeretteiket. Biztosra vehetjük, hogy ezek ritka esetek voltak, azonban itt egy olyan **propaganda-szándékkal** van dolgunk, amely **igyekszik a zsidó közvéleményt úgy formálni, hogy az tekintse az önfeláldozást és mások feláldozását kívánatos normának és követendő példának.** Az elbeszélők egy az egyben résztvevői voltak az 1096-os események légkörének és hangulatának. A mártírok halála tény volt és most lehetett rájuk hivatkozni Isten haragjának Izrael ellenségei elleni felkeltése céljából." (154.old.)

"Kétséges, hogy meg tudjuk-e érteni azokat, akik megölték magukat és gyermekeiket. Ettől azonban fontosabb azok **vallási ideológiája**, akik elbeszítették tetteiket. A zsidó krónikások és a píjjudok (liturgikus imák díszítőversei) a tizenkettedik században széles körben vallott nézetet fejeznek ki, mely szerint a mártírok vére közelebb hozza a Megváltást. Ez egy hálaének a **mennyei véroltárhoz, melyen emberáldozatokat ölnek le**, és **biztosan tényleges eseteken alapul**, mivel az ígértetés nem alapozható teljesen fikcióra. (...) Ezen egyének tettei mindenképpen nagy benyomást hagytak maguk után és **egy egész társadalom vágyait és legmélyebb, legautentikusabb vallási érzéseit kifejező mítosszá váltak.** (161.old.)

Fanatikus jiddise mámek és táték

" A gyermekek feláldozása

A **vérkultusz** és annak rejtett potenciálja arra, hogy felháborodást és felfordulást okozzon a mennyben, a legélesebben a gyermekek 1096-os halálát elbeszélő liturgikus versekben vannak kifejezve. Ezeket a halálokat az önfeláldozás ideálja netovábbjának tekintették. **Egy gyermek, akinek véréből kiontották, olyan volt, mint az oltáron leölt ártatlan bárány, ami nagy erővel képes fellázítani egy bosszúálló Isten haragját.** " (154.old.)

A könyvben idézett sok borzasztó eset közül csak kettőt emelek ki:

Isaac ben David, a mainzi *Parnas* (a zsidó közösség vezetője) a helyi pogromot túlélő kishívő zsidó egyike volt, aki beleegyezett a keresztény hitre áttérésbe. A krónika indoklása szerint azért volt hajlandó áttérni, nehogy fiait kereszténynek neveljék fel. Mivel az egyház ellenezte a kényszerátterítést, a csöcselék elvonulása után nem volt akadálya a túlélők zsidó hitre visszatérésének. Isaac azonban a büntudata miatt vezekelni akart. Két nappal **a vész elmúltja után** gondosan megjavíttatta háza megsérült ajtaját:

Anyja, aki megkeresztelés nélkül élte túl a pogromot, sérülten feküdt a megrongált házban, és amikor meghallotta fia szándékát, könyörgött neki a saját életéért és a fiáért, de hiába. A férfi elszántan bezárkózott a házba. Megkérdezte gyermekeit, akik érdekében beleegyezett, hogy megkereszteljék: "Akarjátok, hogy leöljétek titeket Istenünk oltárán?" A gyermekek, akiket a krónika korábban úgy írt le, hogy még nem képesek megkülönböztetni a jót a gonosztól, így válaszoltak: "Tégy velünk, amit akarsz" - egy világos utalás Ábrahám Izsáknak adott válaszára: "Isten majd gondoskodik magának a bárányról az égőáldozathoz, fiam". A férfi **a zsinagógába viszi a gyermekeit és ott, a Tóraszekrény előtt leöli őket: "És ráfröccsentette vérüket a Tóraszekrény oszlopaire ... és ezt mondta: 'Legyen ez a vér vezeklés az összes**

bűnömért' "Majd visszatér apja házába és felgyújtja. Ekkor értjük meg, miért javíttatta meg előbb az ajtót - hogy a bentiek ne szökhessenek meg. Tehát az anyja halálra égett. Majd a férfi visszatér a zsinagógába és azt is felgyújtja: "És az istenfélő ember saroktól sarokig, faltól falig járt kezeit kinyújtva (imádkozva) Mennyei Atyjához, és imádkozott Istenhez a tűzből, nagy és szép hangon." Keresztények, akik látták, mi történik, kiabáltak hozzá: "Gonosz ember, gyere ki a tűzből!" - és még ki is próbálták húzni, de ő visszautasította, hogy kimenjen. **"És az ártatlan, igaz és istenfélő ember ottégett."** Így jellemzi (*korabeli zsidó, B.Cs.*) krónikásunk az embert, aki sajátkezűleg ölte meg anyját, gyermekeit és gyújtotta fel Mainz zsinagógáját, nem a pogrom tetőpontján, hanem két nappal később, amikor a keresztések már nem voltak a városban! (144-145.old.)

És a sokat emlegetett, a gyermekeit a "goj" anyától a zsidó legenda szerint sokkal erősebben szerető jiddise máme egy hátborzongató képviselője, a zsidó anya példaképe a közösség ideológusainak, társadalommérnökeinek normaadó műveiben:

"... egy bizonyos Ráhel Mainzban kérte barátját, hogy ne szánja az ő négy gyermekét: És egy barátja eljött és fogta a kést, hogy leölje gyermekeit. És amikor a gyermekek anyja látta a kést, hatalmasan és keserűen felkiáltott és verte az arcát és a mellét és ezt mondta: Hol a te kegyelmed, ó Isten?! És az asszony keserű lélekkel mondta a barátjának: Ne öld le Jicákot fivére, Áron előtt, hogy ne láthassa bátyja halálát. És az elmenekült előle, és az asszony fogta a fiút és megölte, és ő kicsi volt és nagyon kedves. És **az asszony kitérte karjait, hogy magára fogadja a vért és a ruhájára felfogta a kifröcskölődő vért (ahogy a Templomban volt szokás)** És amikor a gyermek, Áron látta, hogy a fivérét legyilkolták, felkiáltott: Ne ölj meg engem! És elbújt az egyik szekrény alatt. És az asszonnak volt két lánya, Bella és Madrona, a ház büszkeségei, szépek, szüzek, a férje, Jehuda rabbi leányai; és a leányok fogták a kést és megélezték, hogy ne legyen vele gond és kinyújtották a nyakukat és az **anyjuk Izrael Úristenének áldozta őket...** És amikor a derék asszony befejezte gyermekeinek a Teremtő számára feláldozását, felemelte hangját és fiát hívogatta: Áron, Áron, merre vagy? Irántad sem érezhetek szánalmat és könyörületet. És kihúzta őt a lábainál fogva a szekrény alól, ahová bújt **és feláldozta őt a magasságos Isten előtt.** És magához fogta őket a két kezével, a méhe mellé, kettőt az egyik oldalról és kettőt a másiktól, és mellette haltak meg, mikor az ellenségek bejöttek a szobába és ott találták ülve őket és (az anyát) gyászolva őket.... És amikor látták a gyermekeket legyilkolva, lesújtottak rá (az anyára) és megölték a gyermekek felett. (158.old.)

Yuval több példát is hoz rá, hogy a megdöbbentő eseményeket jól látó, zsidó szomszédait a csőcselék elől bűjtató **keresztények, köztük papok, püspökök igyekeznek megvédeni a feláldozásra szánt zsidó gyermekeket saját szüleiktől!** (162. old)

Yuval Shalom Spiegel nyomán utal rá, hogy a gyermekeiket feláldozó "mártírok" Ábrahám példájára hivatkoztak, azonban a bibliai változatban Isten a döntő pillanatban leállítja az áldozatot. Az 1096-os események igazolási "szükséglete" nyomán az askenázi körében fősodorrá vált "Izsák Megkötözése", az Akeda történetének az addigi marginális midrási értelmezése, hogy Ábrahám ténylegesen feláldozta Izsákot. (160.old.) Tehát az askenázi írástudók a Tóra parancsaival teljesen szembenálló, POGÁNY ideológiát és gyakorlatot legitimálnak! Lásd a "vérvád"-viták tipikus lehengerlő érvét, hogy "a zsidóknak a Tóra szigorúan megtiltja ezt, vagy azt." Na és? Keresünk egy alternatív értelmezést a Midrásból... (Alább látni fogjuk, hogy még maga Rasi is elég hasonlóan értelmezte Ábrahám készségét a ténylegesen végigvitt áldozatra és Rasi nem egy "marginális" tekintély a Talmudban...)

Zsidók által bemutatott emberi égőáldozat, Holokauszt

Az Izrael ártatlan gyermekeinek feláldozását dicsőítő liturgikus versekben rendszeresen felbukkan az **égőáldozat (holokauszt!)** kifejezés:

"A Mártíromság olyan, mint egy **égőáldozat** a mennyei oltáron, mely közelebb tudja hozni a Megváltást és a földi oltár újjáépítését. A mártírok kiontott vére forr a mennyei oltáron, felkeltve a bosszúálló Isten haragját." (Yuval, 149.old.)

A mainzi *Parnas* által (családja sajátkezű lemészárlása után) magára gyűjtött zsinagóga utalás a Jeruzsálem elpusztításakor a zsidó papok által magukra gyűjtött Templomra. (148.old.) Yuval részletezi a korabeli vallásos irodalom fény-tűz szimbolikáját az 1096-os zsidó emberáldozatok kapcsán, mely eljátszik a héber fény (or) és tűz (ur) szavak hasonlóságával is. Eszerint, aki tűzben ég el, miközben feláldozza magát (vagy feláldozzák más zsidók, a szüleik), annak elége a "Nagy Fénybe", a Mennybe jutását jelenti. (150-151.old.)

A Messiás eljövételének előfeltétele egy kiválasztott kisebbség alijája

Az 1096-os szörnyűségek után, azokkal összefüggésben is felerősödtek az ötödik zsidó évezred végével kapcsolatos messianisztikus, millenarista várakozások. A Messiás eljövételére való felkészülés keretében megjelent **egy új eszme, a cionizmus egyfajta középkori csírája:**

"És senki nem gondolhatja, hogy a Messiás Király egy tisztátlan országban fogja felfedni magát. ... És abba a tévelygésbe se essen senki, hogy ő Izrael országában a gojok között fog megjelenni ... De nyilvánvaló, hogy máris ott lesznek Izrael földjén a Tóra tanulmányozói, és istenfélő emberek és nagy tettek véghezvivői a világ mind a négy sarkából, egy egy városból és kettő egy nemzetségből, mindenki, akinek szíve inspirálta őt, és akikben felfénylett a tisztaság szelleme, alkalmassá téve a szent szeretetere. És azután a Messiás Király meg fog jelenni köztük. (*Beszédek a Messiás Királyról, Gógról és Magógról*, 268.old.)

Az idézetben kifejezett eszme egy totális újítás. (...) A hagyományos felfogás szerint a Messiás fogja összegyűjteni a szétszóródott Izraelt a Száműzetés minden részéből és visszavinni őket a Cionba, éppúgy, ahogy kivezette őket Egyiptomból, miközben még egy idegen országban éltek. Tehát az Egyiptomból való kivonulás egy modellként szolgál a jövőbeli Megváltáshoz, amiből következik, hogy a megváltás meg fogja előzni a Cionba visszatérést. (268. old.)

Ez volt tehát a hagyományos nézet az újítás megjelenéséig és ma is ez például a Neturei Karta, a modern Izrael Állam létét elutasító ortodoxzsidók álláspontja.

(A szöveg szerzője) és mestere úgy gondolja, hogy **egy zsidó közösség jelenléte Izrael Földjén egy előfeltétel a Messiás megjelenéséhez.**" (269.old.)

"Ezért hát **egy kiválasztott kisebbség Izrael Földjére vándorlása egy lényeges állomása bármiféle messianisztikus forgatókönyvnek**, és (a megváltás) e ponttól kezdve természetes módon magától fog kibontakozni." (270. old.)

Ez is egyértelmű előképe a judaizmus hagyományában a modern cionista messianisztikus tervnek! A "kiválasztott kisebbség Izrael Földjére vándorlása" fordulatát olvasva nem lehet nem gondolni arra, hogy Yuval a sorok között céloz a modern cionista mozgalom e vallási forrására.

A könyv alapján a Holokauszt analógiája és gyökere világos: a zsidóság szellemi elitje 1096-ban és az 1930-as években egyaránt úgy gondolta, hogy joga van gyermekeit (a közösség kisebb befolyású tagjait, a kiszidó tömegeket) kultikusan feláldozni, mert ez elhozza a zsidó Megváltást és annak keretében a szétszórásban élő zsidók túlélő maradékainak

egybe gyűlését a Cionban. Perverz, csak a Kiválasztottságtudat alapján magyarázható (ha nem is érthető) logika, hogy Isten miért a "gojokon" fogja megbosszulni a zsidó kezek által kiontott ártatlan zsidó gyermekek (és felnőttek) véréét...

Az emberáldozás a felszínre szökik a judaizmus pincéjéből

Utolsó megidézett forrásként érdemes még Yuval könyvét egybevetni egy másik izraeli szerző előadásával, aki a pszichoanalízis szemszögéből közelíti Izsák Ábrahám általi feláldozása történetének átértelmezését a judaizmusban, kapcsolatban **a zsidó válságkorszakokban feléledő emberáldozat** gyakorlatával. Ne arra helyezzük a hangsúlyt, hogy a szerző által hivatkozott Jacques Lacan egyébként teljes joggal nevezik sarlatánnak, ez a konkrét gondolatmenet helyességét most nem érvényteleníti. Témánkhoz elég fontosnak és megvilágítónak tűnik, ezért az írás zömét idézem:

[Itzhak Benyamini](#): "[Az Akeda-Komplexus: Az Akeda és ellen-narratívái a Judaizmusban, Analízis Lacannal](#)". (ALMANAC of Psychoanalysis, Vol. V, 2006.)

[Jacques Lacan](#) szemináriuma: "Bevezetés Az Atya Neveibe" különösen fontosak az izraeli olvasónak, akit érdekel a vágy státusza a zsidó hagyományban, az Akeda, Izsák Ábrahám általi feláldozása bibliai történetén keresztül (...)

A **szeszélyes Isten, aki áldozatot akar és örömét leli a lemészárlásban**, ugyanaz az Isten, aki parancsát megbánva arra utasítja a megdöbbent Ábrahámot, hogy álljon meg, mert visszafogja a vágyát. Rasi nyomán Lacan azt állítja, hogy Ábrahám a meghíúsulás kompenzációjául legalább egy kis sikerélményt akart, ezt mondatva Ábrahámmal:

Amikor Ábrahám arról értesül az angyaltól, hogy nem kell feláldoznia Izsákot, [Rasi](#) szerint ezt mondja: Hát akkor most mi legyen? Ha így áll a dolog, ok nélkül jöttem ide? **Mindegy, megvágom egy kicsit, hogy csak egy kis vér folyjon ki. Szeretnéd ezt, Elohim?**

A következőkben az Akeda zsidó hagyományával fogok foglalkozni, folytatva Lacan elemzését, aki utal Rasi kommentárjaira Ábrahámról, aki kéri, hogy legalább egy kis vért kionthasson, de azt Isten elutasítja, ugyanaz az Isten, aki ekkor ehelyett a Brit-Milá (körülmetelés) szinekdochéját adományozza Ábrahámnak.

(...)

De Lacan nyomán azt is érthetjük, hogy **a vágy zsidója állandóan ott áll a bálványimádás élvezetébe való visszaesés küszöbén, a "csak egy kicsivel többet..." szenvedélye formájában, a Sötét Isten általi elnyeletés kísértése miatt.**

És valóban, **a zsidó mitológia és történelem bizonyítja számunkra, hogy ez a judaizmusban elnyomott elem gyakorlatilag tartósan létezik, még ha ritkán is tör a felszínre.**

Elemzésemben bemutatom az [Akeda](#), a "megkötözés" alternatív mitológiáját, egy történetet, mely egy olyan Izsákról szól, aki fel lett áldozva, felszállt a mennybe és feltámadott. Foglalkozok a zsidó történelemmel is, melyben **zsidók rémisztően katasztrofális időszakokban legyilkolták fiaikat és lányukat annak reményében, hogy egy hallgató Isten kiköppen közömbösségéből és megváltja népét.** Ezen elemzés és korunk Izrael állama szakadatlan válsága alapján azt is megkérdem: hol áll a jelentések e tájképében a mai zsidó, Izrael országának zsidója? Még mindig elegendő-e a Milá, mint Szó?

A. Az önfeláldozás mítosza

Különböző kutatók állítása szerint egykor, az Első Templom időszakában és azután a korai héber mitológiájának keretében létezett az Akeda történetének egy alternatív hagyománya. Vagyis a bibliai szöveg, mely elutasítja Izsák megölését, egy ellentétes álláspontot képvisel azzal szemben, mely úgy tűnik, tovább élt a korai héber hívők között.

A Biblia szerint, akárcsak az ősi keleti vallások szerint az elsőszülött fiú az Istené. Ennek a tulajdonjogának a rituális következményei gyakran a gyermek isteneknek való tényleges feláldozásában nyilvánultak meg. A Biblia azonban e szemlélettel szemben egy szimbolikus alternatívát nyújt: Az elsőszülött ajándékként kerül Isten számára felajánlásra, amit a gyermek templomi szolgálata formájában teljesítenek, vagy a zsidók által a mai napig gyakorolt módon, az elsőszülött fiú megváltása által, egy szertartás útján, melyben az apa megváltja fiát Isten képviselőjétől, a Kohentől, a paptól. Hozzátehetjük, hogy a körülmetélés egy szinekdotikus helyettesítése az eredeti leölésnek, a fiú teljes teste és lelke feláldozásának. *(Szinekdotikus, vagyis egy rész jelképezi az egészet, az előbört áldozzák fel az egész gyermek helyett, B.Cs.)*

A Tóra által képviselt bátor állásponttal szemben szakadár irányzatok megkövetelték, hogy Ábrahám áldozza fel fiát. **A fiú feláldozásához ragaszkodó Istennek ez a sötét víziója** meglepő módon **olyan válságok idején bukkant fel, melyek akkor következtek be, amikor Isten elfordította az arcát (választott népétől, B.Cs), amikor a zsidók igyekeztek ezt az arcot felfedni, megkísérelve kirángatni Istent a zsidók szenvedése idején mutatott közömbösségéből.**

(Nem mondhatnánk, hogy Ábrahám lényegében eszközül használta a fia leölését ahhoz, hogy feloldja vegyes érzelmeit e ravasz Isten felé, vagy másképp fogalmazva, hogy Isten felfoghatatlansága feltűzelte a zsidó ösztönét a gyilkosság elkövetésére?)

A Bölcsék műve (a Misna), mely a Második Templom időszakának vége felé és lerombolása után íródott, Izsák feláldozásának egy másik verzióját ismerteti. Ebben az alternatív mítoszban Ábrahám és Izsák egyetértésben igyekeznek eleget tenni Isten eredeti követelésének Izsák feláldozására és sikeresen végre is hajtják a feladatot: a fiú feláldoztatik, a mennybe emelkedik és feltámad. Izsák nemcsak feláldoztatik, hanem lelkesen feláldozza magát, mivel bátorítja apját a feladat véghezvitelére. Ezt az ellenmítoszt a Bölcsék bizonyára a héber szóbeli hagyományból vették. (Nem is kell mondani, hogy ez a mítosz nagy fokban visszatükröződik a Pál-féle mítoszban Jézus, a Fiú feláldozásáról, amely oly hasonló a történet Izajás könyve 53-ban található korábbi változatához, "Isten Szolgájának" sztorijához).

B. Az Önfeláldozás Mítoszának gyakorlatba ültetése

Az ellen-mítosz idővel megjelent a valóságban: **válságok idején a zsidók Izsák önfeláldozásának ellenmítoszáat olyan példamutató ideálnak tekintették, melyet újra kell játszani** annak keretében, amit később **"Kiddush ha-Shem," martíromság** néven neveztek el. Ezt az ideált alkalmazták a Hasmóneus korban aktív fanatikusok idején Hanna és hét fia (nyilván megtörtént eseten alapuló) mítoszában, később a Róma elleni lázadásban, a Második Templom lerombolása idején Maszada öngyilkosainak történetében elbeszélve, valamint Bar Kohba későbbi felkelése idején.

Azonban a legfeltűnőbb példára, amely a legtisztább kapcsolatot mutatja az Akeda ellenmítoszával, az Első Kereszteshadjárat (1096) atrocitásai idején került sor. Zsidók gyilkolták le gyermekeiket, bár **e tettek "mártíromságnak" nevezése csak arra tett kísérlet volt, hogy elfedjék a zsidó vallási törvények megsértését.**

A fiak és lányok e feláldozása lényegében egy Isten elleni dühkitörés volt, az aktív eszközül használás és szembeszegülés egy formája, még további szörnyűségek okozása zsidók számára azokon túl, amiket nemzsidóktól szenvedtek el.

E cselekmények célja az volt, hogy Istent rákényszerítsék közömbössége feladására. A zsidó hagyomány doktrínái között ez a közömbösség az "Isten Arcának Beárnyékolódása" (Hester Panim), amikor katasztrófaidőszakokban Isten úgy dönt, hogy elrejtí arcát Izrael Fiai elől. (Ezt a doktrinális magyarázatot használják főleg ortodox zsidók a Holokauszt megmagyarázására, amely az európai zsidók többségét érintette Isten létezése ellenére). Az Istennek ebből az önmagába zárkózottságából, hallgatásából való felébresztésére irányuló kísérlet, egy párbeszéd kezdeményezése önfeláldozás által, kapcsolódik egy másik dologhoz is, az árnyék, a **Sötét Oldal** judaizmusbeli fogalmához, amit nevezhetnénk a megszenteltségtelenítési komplexusnak, főleg a nemzsidók vonatkozásában. A bibliai szövegben találkozunk a **Másik (Isten) parancsával az ellenség, különösen Amálek totális elpusztítására, népirtás elkövetésére**. A zsidók a bibliai kortól a Bölcsék korán át kifejllesztettek egy védekezési mechanizmust Isten erkölcstelen követeléseivel szemben, és ezt alkalmazták a bosszuló viselkedés helyett. Azonban az önfeláldozás által az ellenségeit kiírtó Választott Nép megszenteltségtelenítésének árnyéka újra felszínre bukkan. Az önfeláldozás által megvalósul a cselekedet végső célja, **Isten feldühítése, hogy álljon bosszút Izrael ellenségein és semmisítse meg őket.**

(Hogy a rabbinikus judaizmus bölcsei "kifejllesztettek egy védekezési mechanizmust Isten erkölcstelen követeléseivel szemben, és ezt alkalmazták a bosszuló viselkedés helyett" az zsidó részről egy elterjedt mentegetőzés, de [Horowitz cáfolja könyvében](#):

"Goldberg a New Yorker-beli cikkében gálánsan a zsidó hagyomány védelmére kel, (megint csak nem egészen pontosan) kijelentve, hogy az amálekiták kiirtására vonatkozó parancsolat "talán a leginkább figyelmen kívül hagyott parancsolat a Bibliában". Ezt nem úgy értette, hogy magában a Bibliában volt figyelmen kívül hagyva, hanem "a rabbik, akik a Judaizmust formálták", akik Goldberg szerint "alig tudták magukat rávenni a gyilkosságért járó halálbüntetés alkalmazására és még sokkal kevésbé a népirtás alkalmazására", a morális problémát úgy oldották meg, hogy kinyilvánították: "az amálekiták már nem léteznek". Ez azonban nyilvánvalóan nem igaz. Nemcsak, hogy "a rabbik, akik a Judaizmust formálták", vagyis a talmudista bölcsék soha nem jelentettek ki ilyet, hanem még maga Majmonidész is - mint sok kommentátor megjegyezte - egyértelműen sugallta nagy tizenkettedik századi törvénykönyvében, hogy ellentétben az ősi Kánaán "hét nemzetével", melyeket szintén kiirtásra ítélte a bibliai parancsolat, az amálekiták még élnek és támadnak."

Ez Benyamini írásának egyetlen polkorrekt farka, nem lehet panaszkodni, farokszőrőnk szinte beporosodik...Izraelben élve nem lehet életbiztosítás így szembemenni a cionizmus habzósájú szélsőségeivel! Más kérdés, hogy a primitív hitharcosok nemigen olvasnak eldugott egyetemi írásokat...)

A szövegben idáig jutva már sokadszorra tűnhet számunkra nyilvánvalónak, hogy a zsidó és keresztény múltban közös **messianisztikus-millennarista forradalmi eszme** és a judaizmusban történelmileg vallási ideológiaként kialakult bosszúprovokáló **vérkultuszos emberáldozat eszme mintául szolgált a modern cionista mozgalom és annak titkos projektjeként a huszadik századi "Holokauszt" forgatókönyvéhez.**

Azonban míg ezt a következtetést Cohn és Yuval művei esetén csak mi magunk tehetjük meg prezentált tényfeltárásuk alapján, legfeljebb gyanítva, hogy a sorok között maguk is sugallták ennek lehetőségét, addig Benyamini FELIG maga is megteszi ezt a logikus továbblépést! Azt ugyan még ő sem meri kimondani, hogy az Akeda-sztori ellen-narratívája, a teljes, sőt tömeges emberáldozatnak a judaizmusban válságkorszakokban feltörő atavizmusa magához a Holokauszthoz is mintául szolgált volna, azt viszont kimondja, hogy **ez a szörnyű vallási tan**

a Holokauszt után, napjainkban is élő és népszerű viselkedésmintát képez az izraeli szélsőjobb veszett irányzataiban:

C. Ultra-cionista zsidók és a robbantás a Sziklamecsetnél

Ez a szándék az önfeláldozás ellenmítoszáinak újrajátszására Isten feldühítése és Izrael fiai bosszúllásra sarkallása céljából ma is megfigyelhető a fanatikus zsidó jobboldal domináns csoportjaiban. E vágy megnyilvánult az 1980-as években, amikor a zsidó földalatti mozgalom képviselői megkísérelték felrobbantani a Sziklamecsetet, az iszlám szentélyt, mely a jeruzsálemi Templomhegyen áll. Céljuk az arabokkal aláírásra kész békeszerződés szabotálása volt, amely szerződést az izraeli polgárok egy jelentős része elszántan támogatott még a Szentföld egyes részeiről való lemondás árán is. Az összeesküvők remélték, hogy a Sziklamecset lerombolása egy szörnyű háborút robbanthat ki Izrael és az egész arab világ között. **Ekkor, ezt az ítéletnapot látva Izrael Istenének nem lenne más választása, mint megváltani a zsidó népet.** A robbantási kísérletet megghiúsították, Áldott legyen a Szent Név, de egy ilyen forgatókönyv fantáziaképe nem kevés szélsőjobboldaliban ma is elevenen él.

Ez a fantáziakép bizonyos értelemben egy kinövése az Abraham Yitzhak Kook rabbi és fia, Zvi Yehuda rabbi által megfogalmazott megváltási vízióknak. Az ő teológiájuk nyújtja a messianisztikus cionizmus és a Gush Emunim mozgalom ideológiai támaszát, amely a szekuláris cionizmust csak a Megváltás előzményének tekinti. *(Ennek középkori előképét idéztem Yuval könyvéből, B.Cs.)* Kook számára **a megváltást élő emberek hajtják végre;** a dolog nem vár a Végző Napokig, mint az ultraortodoxok (a haredik) hiszik. **A cionizmus aktív folytatásával a zsidók meggyorsítják a Megváltó eljövetelét, kikényszerítve Istentől a megváltást.**

(Ez a látásmód végül elérte az ultraortodox judaizmust is, ahol főleg a Chabad-mozgalomhoz kapcsolódók támogatják, ahol az ő felfogásuk a Megváltó eljöveteléről perverzül összekeveredik a szélsőjobboldali cionizmussal és egy keresztény-típusú messianisztikus hittel a Lubavicsi rabbiban (Menachem Mendel Schneerson rabbi), mint olyan személyben, aki nem hal meg, hanem feltámad, mint a Mennyei Messiás) (...)

(A szöveg pszichoanalitikus befejezése most nekünk nem túl érdekes.)

Ne szerénykedj, Jahve, tudom én, hogy mit szeretnél...

Ha netalán Norman Cohn esetében feltételezne is valaki olyan vakságot (én nem), hogy nem vette észre történelmi modelljének a modern cionizmusra is illését, ha valaki lehet is bizonytalan benne, hogy vajon Yuval észrevette-e, hogy a (zsidó áldozatokkal elkövetett) zsidó rituális gyilkosság hagyománya a Holokauszt receptje is (én nem), Benyamini esetében ezt a vakságot feltételezni teljes képtelenség! Olyan "szendvicslátás" nincs a világon, hogy a kutató látja a jelenség kialakulását a múltban, élesen látja alkalmazását a jelenben, épp csak a jelen Izraeli valóságának kialakulásában döntő jelentőségű "tegnap" vagy történelmileg "fél órával ezelőtt" döntő fontosságú drámája, a Holokauszt esetében ne venné észre ugyanezt, ami még a magamfajta amatőrnek is kiüti a szemét, nemhogy neki, a felkészült szakembernek. De ENNEK kimondását tényleg ne várjuk izraeli állampolgárságú egyetemi oktatóktól, ez maga korunk Legfőbb Gondolatbűne! Viszont legyünk hálásak e derék kutatóknak, akik elmennek a lehetséges határig és azon túl is fél kocsihosszal az intuitív sejtés olyan tények feltárásával való alátámasztásában, amiket leginkább csak a judaizmus hagyományait belülről ismerők találhatnak meg.

Az egy másik téma, hogy a zsidók mindig megmaradtak-e más zsidók, zsidó gyermekek, stb. gyilkos feláldozásánál és csak az ő vérüket használták-e rituális célra vallásuk hivatalos törvényeit a legnagyobb mértékben megsértve, vagy pedig mégsem csak az e tényeken joggal megdöbönt keresztények fantáziája ment egy szükségtelen lépéssel tovább a "vérvád" felé, ahogy Yuval bizonygatja könyvében. Ezt máskor lesz érdemes megvizsgálni.

A Benyamini által idézett "Messianisztikus Cionizmus" alapgondolata, hogy a Megváltást emberek hajtják végre, valójában ismert és tudatos volt a nem különösebben vallásos cionista aktivisták számára is, a Holokauszt résztvevői számára is (nem csak, vagy nem éppen az áldozat szerepében!!!), érdemes itt még egyszer idézni a Kaszner-vonat egyik szervezője és a túlélésre jogosultak egyik szelektálója, [Szilágyi Ernő emlékiratait](#) és ismertetője (Novák Attila) kommentárját:

"Születése óta kettős volt az arculata a cionista gondolatnak. Politikai munka és gyakorlat szürkesége mögül időnként, épp válságos órákon, tüzes fénnel ragyog felénk a messiási látomás..." – írja. [5] **De a messiási látomás kiötlője nem istenség, hanem az ember: „Az ember maga az, aki megváltja magát. És önmagán keresztül Istenét is...”** – szögezi le nietzschei–buberi felhangokkal a szerző.

Természetesen az Istenre, Isteni Tervre, Elrendelésre hivatkozás régi, perverz módszere a millenarista felforgatómozgalmak és a történelemmanipuláló gnosztikus kabbalisták beavatott belső körének is (a "kettő" nagyrészt egybeesik), akik régóta, korszakokon keresztül "Istent játszanak" és gonosz, de nagyon is materiális, emberi tevékenységük nyomán az emberiségre még teljes pusztulás is várhat, terveiktől legalábbis nem idegen ez a fajta Végítélet!!!

Holokauszt-teológia

Korábban idéztem, hogy a zsidóírtás emléke és állami erőszakkal biztosított hivatalos kultusza korunkra már egy kész "Holokauszt-vallás" formáját ölti. Az ironikus-szatirikus forma ellenére azt a szöveget is komolyan vehetjük, azonban vannak a jelenségnek teljesen komoly megfogalmazásai is: [Wikipédia: Holokauszt-teológia](#)

A komoly képű és a Wikipédián sok mellébeszélésbe csomagolt, polkorrekt dumából csak néhány olyan elemet ragadok ki, melyek alátámaszthatják, hogy az eseményeket teológiailag értékelő zsidó vallási tekintélyek egy része vagy sejtéssel, vagy beavatotti tudással rendelkezik elméletünk tárgyáról, mely szerint a zsidóírtás a cionista tervek része, egyfajta gigantikus vallási ("vallási") célú és gyökerű emberáldozat a mártíromság judaista "Kiddush Hashem", "Isten Neve Megszentelése" elve középkori átértelmezése szerint.

Az első értékelés bizonyos értelemben nem is hülyeség, de ennek alkotója biztosan nem volt a cionista nagykutyák terveibe beavatva:

[Richard Rubenstein](#)

Richard Rubenstein professzor "Auschwitz után" c. írása szerint a Holokausztra adható egyetlen intellektuálisan tisztességes válasz Isten elvetése, annak felismerése, hogy végső soron minden létezés céltalan. Nincs isteni terv, vagy cél, nincs Isten, aki kinyilatkoztatná akaratát az emberiségnek, Isten nem törődik a világgal. Az Embernek kell megállapítania és megteremtenie a saját értékeit az életben. Ezt a nézetet a zsidó vallás minden változatának képviselői elutasították, de műveit széles körben olvasták a zsidó közösségben a 70-es években.

Annyiban biztosan igaza van, hogy nincs olyan Isten, amely a zsidókat, vagy bárkit etnikai alapon Választott Népévé tette volna... (gnosztikus jobboldali szellemi kábítószergyárosaink is hazudnak, külön Magyarok Istene sem létezik!) Talán azt ösztönösen érezte, hogy amit Isteni Tervnek neveznek (pl. az ő népében), azok emberi manipulációk.

[Emil Fackenheim](#)

Emil Fackenheim arról a felfogásáról ismert, hogy **a Holokausztban egy új isteni Kinyilatkoztatást** kell látnunk. Fackenheim szerint a Holokauszt egy **"korszakteremtő esemény"**.

Ez teljesen beleillik a történelemgyárosok terveibe, ilyen eseménynek számították a Nagy Emberáldozatot, ami persze maga a Világháború volt (mindkettő, vagy az eddigi egynek a két felvonása) és amin belül csak a jókora zsidóirtás kapott kultikus emlékezetet. Valóban Új Korszak megnyitását erőszakolták ki a gigantikus összeesküvés irányítói a mézárások praktikus és szimbolikus következményeivel, olyanét, mely az emberiségnek nem hiányzott.

Az alábbi teológus is kapizsgálja, hogy itt kultikus áldozattal van dolgunk:

[Ignaz Maybaum](#)

Egy ritka nézet részeként, melyet nem vett át semmilyen számottevőbb zsidó, vagy keresztény közösség, Ignaz Maybaum a Holokausztot a bűnök átvállalása legmagasabb formájának tekinti. A zsidó nép valójában az Izajás-féle "szenedő szolga". A zsidó nép szenved a világ bűneiért. Felfogásában: "Auschwitzban a zsidók az emberiség bűneit magukra vállalva szenvedtek."

A Wiki állításával szemben ez a "zsidóság, mint az Emberiség Krisztusa"-motívum gyakran megjelenik hivatalos polkorrekt (zsidó) szimbolikus ábrázolásokon is.

[Dan Cohn-Sherbok: A keresztre feszített zsidó - húsz évszázad keresztény antiszemitizmus](#) c. könyvében idézi:

"Például a brit zsidó teológus, **Ignaz Maybaum** azt állítja, hogy a zsidók Isten szenvedő szolgája és áldozati bárány szerepében az emberiség bűneiért haltak meg a koncentrációs táborokban. Maybaum számára Auschwitz a Golgota analógiája és a náciakat Isten akarata eszközeként tekinti. Maybaum szerint a Jeremiás 27:6-ban Isten szolgájaként szereplő Nebukadnezár analógiájára **Hitler az isteni eszköz szerepét játszotta egy bűnös világ megtisztításában. Istent egy sebészként ábrázolja Auschwitzban, aki egy szükséges műtétet hajt végre, kivágyva Izrael egy részét** az emberiség testének megújítása érdekében. A zsidók tehát Istennek a világ és népei feletti uralma elhozataláért szenvednek, Isten által kijelölt küldetésük a történelmi haladás elősegítése és az emberiség egy új korszakba juttatásának szolgálata."

A gondolat legdurvább változatában a (szerintem) főcionisták által halálba küldött zsidó

tömegeket vádolja bűnösséggel és nyilvánítja őket olyanoknak, akik rászolgáltak büntetésükre, hogy cserébe az Arra Méltók (a Szent Cionisták), bejuthassanak a földi mennyországba, Izrael Államba. E pofátlan teológia megalkotója nem más, mint a hírhedt **Yosef Ovadia** rabbi, a legnagyobb izraeli ultraortodox párt, a Sasz spirituális vezetője, [Izrael korábbi szefárd főrabbi](#):

"A Holokauszt hatmillió áldozata bűnösök lelkének reinkarnációja volt, olyan embereké, akik megsértették a törvényt és mindenféle olyat tettek, amit nem szabad tenni. Ők azért születtek újjá, hogy vezekeljenek."

A wiki-cikkben kibogozhatatlan a forrás, de ha hiteles, a rabbi még a fentire is rá tudott tenni egy jókora lapáttal:

"Még azt is állítják, hogy kijelentette: **Hitler egy küldött volt, akinek Isten munkáját kellett elvégeznie, mielőtt eljön a Messiás."**

Amennyiben tényleg mondott ilyet, az teljesen alátámasztaná sejtésemet, hogy Ovadia is tagja a cionizmust irányító beavatottak körének, akik nemhogy nem haragszanak Hitlerre, hanem tudják, hogy az ő emberük, ügynökük volt és hogy a náciizmus harci feladata, a Holokausztot beleértve az ő emberkézzel összekontárkodott "Mégváltási" tragikomédiájuk nélkülözhetetlen fázisa. Ugyanez tűnik ki Maybaum értelmezéséből is.

Ovadia rabbi e mondásáról is hírhedt a világban:

"Mi szükség van a gojokra? Ők fognak dolgozni, ők fognak vetni, ők fognak aratni. Mi ülni és enni fogunk, mint egy effendi. Ezért lettek a gojok teremtve."

Ezek szerint nemcsak a "gojok" kihasználására kész az "effendi", hanem a cionista, világuralmista Belső Párt egyik tagjaként a Külső Párti, kevésbé kiválasztott zsidók tömegeinek kifacsarható és eldobható citromkénti alkalmazására is.

A fenti "bűnös zsidók pusztultak el a Holokausztban" (a cionizmus iránti közömbösségük volt a bűn...) állítással ugyan szembeszáll a Chabad-szekta "Messiása", de összeesküvéselméletünket nem cáfolja, sőt:

[Menachem Mendel Schneerson](#)

A Holokauszt, mint isteni büntetés magyarázatát elvető haredi személyiségek között a legfontosabb a Lubavicsi rabbi, Menachem Mendel Schneerson, aki szerint Isten ilyen ábrázolása blaszfémia. (...) Elvetette a magyarázatot, hogy a Holokauszt az érintett nemzedék bűneinek büntetése lett volna, ezt mondva: 'Hatmillió zsidó elpusztítása olyan szörnyű módon, amely felülmúlta az összes korábbi nemzedék kegyetlenségét, nem valószínű, hogy bűnök büntetéseként történt volna. Talán még maga a Sátán se találna elegendő mennyiségű bűnt ahhoz, hogy ilyen népiirtást eredményezzen! Egyáltalán nincs racionális magyarázat a Holokausztra, kivéve a tényt, hogy ez isteni elrendelésre történt... hogy miért történt, az meghaladja az emberi felfogóképességet - de kizárt, hogy bűn büntetése lenne. Épp ellenkezőleg: **Mindazokat, akiket meggyilkoltak a Holokausztban, "Kedoshim"-nak, "Szenteknek" nevezik, mivel őket I-n nevének megszenteléseként gyilkolták meg...**"

Emlékszünk rá Yuval könyvéből, illetve a "tisztá áldozat" (judaista) vallási szabályából, hogy az Isten Vérbosszúját a Kiddush Hashem, a Név Megszentelése (az eredetihez képest módosult) elve keretében történő kiprovokálásához ÁRTATLANOKAT "kell" feláldozni a "mennyei véroltáron", tehát a Lubavicsi Rebbe ragaszkodása az áldozatok ártatlanságához teljesen logikus, különben az áldozat nem érné el a hatást, még elmaradna a "goj" nemzetek hullahegyekké változtatása... A lubavicsi szekta vezetője szintén beletartozhatott a Nagy Tervbe Beavatottak szűk körébe, elnézve például, hogy [világszerte mennyi vezető politikus ápol feltűnően jó kapcsolatot a Chabad helyi vezetőivel](#), kapásból mondjuk [Obama](#), [Putyin](#), vagy [Orbán Viktor](#)...

Összefoglalva:

Korunk egyre elburjánzóbb és egyre nagyobb hatalmi terrorral kikényszerített Holokauszt-kultusza hazugságai eltakarják a tényeket, de a zsidóirtás jelenségének vallási eredetét mégis önkéntelenül elárulják, már az elnevezéssel is. A Holokauszt a gnosztikus-kabbalista felforgató háttérhatalmi erők aljas történelemmanipulációján belül a messianisztikus cionista tervek elengedhetetlen elemeként valósult meg.

A pokoli logikájú tervben a náciizmus és a cionizmus együtt egy érdekes kétfenekű millenarista mozgalom-párost alkotott, melyet ugyanazok a körök hoztak létre. (Most nem beszélve az egyidejűleg szintén általuk létrehozott harmadikról, a bolsevizmusról.) A náci rezsimnek és ideológiának a fogyóeszköz szerepét szánták, valahol az űrrakéta elhasználása után leváló fokozatához hasonlóan, ahol a náciizmusnak csak a cionista "rakéta" célbajuttatásában volt kiszolgáló szerepe, eleve leselejtezésre, kiégésre volt tervezve. A Nagy Előadás rendezői ördögi groteszséggel kettős szereposztást írtak a résztvevők egy részére, például Hitler a náci Ezeréves Birodalom, mint millenarista mozgalom saját apokaliptikus koreográfiája szerint az e rezsim Szentjeit jelentő Tisztafajú Árják részére a Megváltót játszotta, míg a "keretdarabban", a cionista drámában épp ellentétpárját, a másik főszereplőt, az Antikrisztust! (Az egyszerűség kedvéért nevezzük így a zsidó apokalipszisben is!) A zsidók a náci előadásban a Gonosz Antikrisztus katonái, népe közé számítanak, míg az ezt a náci millenarista utópiát "elfogyasztó" cionista utópiában épp a Megváltó üdvözülésre méltó Szentjei közé, a nácik pedig fordítva...

A zsidóirtás a cionizmus számára hajtott praktikus hasznain túl kultikus célú is volt, vallási alapelve a népirtási parancsolatokat magában foglaló judaizmuson belül, annak formális szabályait felülíró emberáldozati kultusz, vérkultusz, a Kiddush Hashem, Isten Nevének Megszentelése.

A cionizmus és a Holokauszt mögött álló vallási-messianisztikus próféciaíknak ősidők óta alapeleme a zsidó világuralom ígérete, e célt is szolgálják az irracionális jóslatok modern történelmi megvalósítási folyamatai, de ezt nem indokolt minden zsidó uralmaként elképzelni, hiszen a tapasztalatok szerint a legkiválasztottabbak sátáni hierarchiája a zsidók tömegeit éppúgy kész áldozati báránnyá használni, mint bárki mást.

Magamról

[Bokkó Csaba / Teljes profil megtekintése](#)